

I.Sygn. akt. II K 81/11

1.2. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2015r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Wojtaszko

Protokolant: Artur Pokojski

przy udziale prokuratora Marka Rohde

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 28.12.2010r., 01.03., 24.05., 31.05., 08.09., 13.09., 06.12., 08.12.2011r., 05.03., 08.03., 28.06., 23.10.2012r., 15.01., 01.03., 26.04., 21.06., 11.10., 10.12.2013r., 18.03., 17.06., 02.09., 02.12.2014r., 31.03. i 18.08.2015r. sprawy:

J. D. (1) syna A. i T. z domu M. urodzonego w dniu (...) w G.,

oskarżonego o to, że:

w okresie od sierpnia 2004r. do czerwca 2006r. w K., G., pozostając w stosunku pracy ze spółką z o.o. (...), pełniąc funkcję specjalisty ds. inwestycji, zażądał a następnie przyjął od ustalonej osoby korzyści majątkowe i osobiste w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień polegających na udzielaniu pozytywnych rekomendacji wykonanych usług wizualizacyjnych przez Przedsiębiorstwo (...) w K. na rzecz spółki (...) oraz w zamian za realizację płatności nawet tych usług, które zostały wykonane przez Przedsiębiorstwo (...) częściowo niezgodnie z ustaleniami wynikającym z zawartych umów z (...) Sp. z o.o., co mogło wyrządzić ww Spółce w której był zatrudniony szkodę majątkową i tak:

- w okresie od sierpnia 2004r. do października 2004r. zażądał a następnie przyjął korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 3000zł

- w dniu 19.10.2004r. zażądał a następnie przyjął korzyść majątkową w postaci zegarka męskiego m-ki O. o wartości 6597 zł

- w okresie od 7 do 11 kwietnia 2005r. przyjął korzyść osobistą o wartości majątkowej 1000 zł w postaci wycieczki do miejscowości K. w Austrii a nadto przyjął pieniądze w kwocie 5000 zł, które to pieniądze były przeznaczone na pokrycie jego własnych wydatków podczas tego wyjazdu

- w dniu 5.12.2005r. zażądał a następnie przyjął korzyść majątkową w postaci zestawu narciarskiego składającego się z nart, wiązań, butów wszystko to o wartości 3371,10 zł

- w dniu 22.12.2005r. zażądał a następnie przyjął korzyść majątkową w postaci zegarka damskiego m-ki O. o wartości 7000 zł

tj. o przestępstwo z art. 296a§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. .

I. przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. oskarżonego **J. D. (1)** uznaje za winnego tego, że w okresie od listopada 2005 roku do 5 grudnia 2005 roku w G. i K., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pozostając w stosunku pracy ze spółką z o.o. (...) w G. i w związku z pełnioną w tej spółce w okresie od 27 września 2005r do 21.11.2005 roku funkcją kierowniczą – Kierownika Projektu Standaryzacji i Wizualizacji, przyjął

od ustalonej osoby A. W. (1) właściciela ustalonej firmy Przedsiębiorstwa (...) w K. korzyści majątkowe i osobiste w postaci: wycieczki w dniach 10.11.2005r. do 14.11.2005r. do miejscowości K. w Austrii o wartości 879 zł, przyjęcia kwoty 5000 zł przeznaczonych na pokrycie jego własnych wydatków podczas tego wyjazdu oraz obietnicę korzyści majątkowej w postaci zestawu narciarskiego składającego się z nart, wiązań, butów, które to przedmioty o łącznej wartości 3371,10 zł przyjął w dniu 5 grudnia 2005 roku, w zamian za zachowania mogące wyrządzić (...) Sp. z o.o. w G. szkodę majątkową, polegające na tym, że swoim zachowaniem doprowadził do zapłaty przez (...) Sp. z o.o., mimo nie budzących wątpliwości zastrzeżeń co do sposobu wykonania prac na stacjach paliw opisanych w fakturach wskazywanych w protokołach odbioru końcowego robót przez audytora (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. i wykonania tych prac przez podmiot wystawiający faktury niezgodnie z zawartą umową, za 5 faktur VAT wystawionych przez P.W. (...) A. W. (1) dla Lotos paliwa Sp. z o.o. w G. o nr 185/10/05/R z dnia 01.10.2015. faktura końcowa za wykonanie wizualizacji stacji paliw w Z. zlecenie nr (...), 186/10/05/R z dnia 01.10.2005r. faktura końcowa za wykonanie stacji paliw w G. zlecenie nr (...), 187/10/05/R z dnia 01.10.2005r. faktura końcowa za wykonanie stacji paliw w C. zlecenie nr (...), 203/10/05/r z dnia 18.10.2005r. faktura końcowa za wykonanie wizualizacji stacji paliw w S. zlecenie nr (...) i 213/11/05/r z dnia 04.11.2005r. faktura końcowa za wykonanie wizualizacji stacji paliw w K., czyn ten kwalifikuje z art. 296a §1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 18 grudnia 2008 roku w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 296a§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 18 grudnia 2008 roku przy zastosowaniu art. 58§3 k.k. w zw. z art. 33§1 i 3 k.k. wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości **250 (słownie: dwieście pięćdziesiąt) stówek** dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę **20 (słownie: dwadzieścia) złotych**;

II. przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. na podstawie art. 44§1 i 8 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa nart marki V. z wiązaniami marki M. (...) i opaską na rzecz z napisem M., butów narciarskich T. V. ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/4/08 pod poz. 7-8 k. 387-387 akt sprawy, przechowywanych w magazynie dowodów rzeczowych Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku pod poz. 64/10;

III. przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. na podstawie art. 45§1i 6 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa kwoty 5.879,00 (słownie: pięć tysięcy osiemset siedemdziesiąt dziewięć) złotych tytułem przepadku korzyści majątkowej i jej równowartości;

IV. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary grzywny zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10 kwietnia 2008 roku do dnia 6 maja 2008 roku, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny;

V. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 1, art. art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t. jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 11615,63 (słownie: jedenaście tysięcy sześćset piętnaście i 63/100) złotych tytułem 1/2 wydatków postępowania oraz wymierza opłatę w wysokości 500 (słownie: pięćset) złotych, w pozostałym zakresie zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych;

Sygnatura akt II K 81/11

UZASADNIENIE

J. D. (1) stanął pod zarzutem popełnienia przestępstwa polegającego na tym, że w okresie od sierpnia 2004r. do czerwca 2006r. w K., G., **pozostając w stosunku pracy ze spółką z o.o. (...), pełniąc funkcję specjalisty ds. inwestycji ,zażądał a następnie** przyjął od ustalonej osoby korzyści majątkowe i osobiste w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień polegających na udzielaniu pozytywnych rekomendacji wykonanych usług wizualizacyjnych przez Przedsiębiorstwo (...) w K. na rzecz spółki (...) oraz w zamian za realizację płatności nawet tych usług ,które zostały wykonane przez Przedsiębiorstwo (...) częściowo niezgodnie z ustaleniami wynikającym z zawartych umów z (...) Sp. z o.o. , co mogło wyrządzić ww Spółce w której był zatrudniony szkodę majątkową i tak:

- w okresie od sierpnia 2004r. do października 2004r. zażądał a następnie przyjął korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie 3000zł

- w dniu 19.10.2004r. zażądał a następnie przyjął korzyść majątkową w postaci zegarka męskiego m-ki O. o wartości 6597 zł

- w okresie od 7 do 11 kwietnia 2005r. przyjął korzyść osobistą o wartości majątkowej 1000 zł w postaci wycieczki do miejscowości K. w Austrii a nadto przyjął pieniądze w kwocie 5000 zł, które to pieniądze były przeznaczone na pokrycie jego własnych wydatków podczas tego wyjazdu

- w dniu 5.12.2005r. zażądał a następnie przyjął korzyść majątkową w postaci zestawu narciarskiego składającego się z nart, wiązań, butów wszystko to o wartości 3371,10 zł

- w dniu 22.12.2005r. zażądał a następnie przyjął korzyść majątkową w postaci zegarka damskiego m-ki O. o wartości 7000 zł tj. przestępstwo z art. 296a§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. .

Zarząd spółki z.o.o. Lotos Paliwa w formie podejmowanych uchwał wprowadzał i regulował m.in. strukturę organizacyjną spółki jak i jej regulamin organizacyjny. W strukturze organizacyjnej najniższym, szeregowym stanowiskiem określanym w regulaminie jako samodzielne stanowisko było stanowisko specjalisty. Uchwalany regulamin określał zakres działania jednostek i komórek organizacyjnych przedsiębiorstwa oraz ogólne zakresy kompetencji pracowników, którzy byli zobowiązani do jego znajomości i przestrzegania. W strukturze przedsiębiorstwa było wyodrębnionych kilka pionów w tym pion rozwoju, który dzielił się na działy, w tym dział rozwoju stacji własnych, dział rozwoju stacji partnerskich /do 1 lipca 2005r./ i dział realizacji inwestycji i modernizacji z wyodrębnioną do 2 maja 2005 r. komórką tj. zespołem do spraw wizualizacji. ***Dla realizacji określonych, doraźnych zadań wykraczających poza obszary działalności zdefiniowanych w regulaminie komórek/jednostek organizacyjnych mogły powstawać zespoły złożone z pracowników tej samej komórki lub różnych komórek organizacyjnych. Na czele każdego z pionów stał dyrektor, podlegli mu byli bezpośrednio kierownicy poszczególnych w pionie działów.***

Jedną z form działalności Spółki (...) jest prowadzenie sprzedaży paliw na stacjach paliw, w skład których wchodzi stacje własne jak i stacje partnerskie.

(...) Sp. z o.o., podmiot działający na rynku paliw płynnych funkcjonował, w sektorze detalicznym, w oparciu o sieć stacji paliw zarówno własnych, jak i tzw. partnerskich. Spółka dokonywała również zakupów stacji od innych właścicieli (np. (...) w W.). Według ustalonych przez spółkę reguł następowało przejmowanie stacji prywatnych bądź obejmowanie ich patronatem oraz realizacja – na tych stacjach tzw. rebrandingu czyli nadania im cech funkcjonalno – wizualnych właściwych dla placówki z grupy LOTOS. Dla podkreślenia wśród klientów marki prowadzono program modernizacji stacji paliw tak już istniejących własnych jak i partnerskich, również przejmowanych przez spółę jak i nowobudowanych. Modernizacja ta tzw. wizualizacja polegała na takim przystosowaniu stacji aby w sposób jednoznaczny było wiadomo, że są to stacje paliw spółki (...). W szczególności polegało to na wymianie starych otoków świetlnych z reklamami na nowe, wymianie słupów informacyjnych z cenami produktów, całe stacje, banery reklamowe musiały być wykonane w barwach żółto-niebieskich, zgodnie z przyjętymi przez spółkę standardami technicznymi. Koszt wykonania takiej jednej wizualizacji wynosił od 100 do 250 tys. złotych. Jednym z podmiotów zewnętrznych wykonujących na zlecenie Lotos Paliwa ww. wizualizacji była (...) firma (...).

W pierwszym okresie działalności (realizacji kolejnych wyodrębnionych finansowo zadań związanych z konkretnymi stacjami paliw) współpraca A. W. (1) z LOTOSEM układała się nienagannie. Z czasem jednak zaczęły się problemy na linii komunikacyjnej a później finansowej. Prawdopodobnie na to pogorszenie relacjiłożyło się kilka przyczyn, które w różnym stopniu, legły u podstaw problemów w jakie wpadła prowadzona przez A. W. (1) firma (...). Jednakże przyczyn tych nie sposób usystematyzować w czasie, jak i określić stopnia ich wpływu na te relacje:

wybór jednego producenta pylonów cenowych (firmy (...)),

wprowadzenie audytora zewnętrznego – firmy (...) z Ł. z jednoczesnym przeniesieniem na ten podmiot obowiązków odbioru powykonawczego na stacjach,

wprowadzenie (wdrożenie) Księgi Wizualizacji (lub Księgi Wdrożeń – bo nazwy tego dokumentu używa się zamiennie) z jednoczesnymi częstymi zmianami tego dokumentu,

zlecenie do realizacji większej liczby stacji w relatywnie krótkim czasie i w niekorzystnym /atmosferycznie/ okresie,

wprowadzenie zabezpieczeń właściwego wykonania zadania poprzez składanie zabezpieczeń wekslowych.

Zakres niezbędnych (koniecznych) prac na konkretnej stacji określał kosztorys inwestorski, zwany w innym miejscu cennikiem. Cenniki te były dwójakiego charakteru:

na prace podstawowe,

na prace pomocnicze.

Podstawą rozliczenia zadania był kosztorys powykonawczy. Umowa ramowa została podpisana pomiędzy LOTOS i (...) 12 kwietnia 2005 roku. Wcześniej każde zadanie realizowane przez zleceniobiorcę oparte było o odrębną umowę. Ksiąg wdrożeń było kilka i zmieniały się zdecydowanie szybciej niż możliwości technologiczne zleceniobiorców. W umowie określono zasady rozliczeń i fakturowania – § 7 umowy. Określony w ust 3 paragrafu 7 umowy termin płatności z konkretnej faktury został pierwotnie określony na 14 dni od daty wystawienia faktury. W nieustalonej dacie i z nieustalonych przyczyn tylko jedna ze stron umowy tj. spółka (...) zmieniła ten termin na 21 dni. Warunkiem fakturowania kwoty rozliczenia zadania był „bezusterkowy”. Kluczowy dla rozliczeń dokument (formularz dokumentu) został na tyle niestarannie przygotowany, że sama interpretacja poszczególnych jego punktów rodziła wiele pytań a po jego wypełnieniu w trakcie odbioru czyniła go kompletnie niejasnym. 23 sierpnia 2005 roku w (...) spółka (...) podpisały aneks do Umowy Nr (...), na mocy którego Spółka m.in. zobowiązywała się do wypłaty zaliczki w wysokości 45% wartości każdego zlecenia Inwestora, oczywiście pod rygorem spełnienia warunków określonych w §5 ust 2 pkt a – d. Dodatkowo, co określał §5 ust 1 pkt b., (...) miało umowny obowiązek wystawienia/ każdorazowo/ weksla in blanco z klauzulą „bez protestu” wraz z deklaracją wekslową. K. wdrożeń zmieniły kilka razy. (...) A. W. (1) otrzymała więcej zleceń niż inne firmy współpracujące z Lotosem i zaczęły się problemy, (...) przysyłała faktury końcowe bez protokołu odbioru i bez kosztorysu powykonawczego. Faktury wystawiono na termin niezgodny z umową ramową. Nieprecyzyjne zapisy umowne, widoczna przewaga umowna inwestora tj. spółki (...), niekonsekwencje w żądaniach wykonywania prac w sposób określony w K. Wdrożeń przy jednoczesnych licznych zmianach i modyfikacjach tego dokumentu wygenerowały perturbacje rozliczeniowe nie tylko (...), ale i innych zleceniobiorców spółki między innymi SOCHA, (...). Podmioty te za wyjątkiem firmy (...) porozumeli się ze spółka (...) w sprawie rozliczeń, niejednokrotnie „schodząc” z ceny o nawet 20% w relacji do wartości wystawionych faktur.

Obieg dokumentów w spółce (...) wyglądał w sposób następujący. Kwestię obiegu dokumentów regulowały Zarządzenia Prezesa Zarządu spółki w sprawie wprowadzenia „Zasad obiegu i kontroli dokumentów księgowych”.

Jak wynika z tych regulacji obieg dokumentów zewnętrznych obcych – tak określano faktury od kontrahentów świadczących usługi dla spółki powinien wyglądać następująco:

1. rejestracja wpływu dokumentu w Kancelarii,

2. przekazanie dokumentu do działu DF (Pionu (...)),

3. rejestracja dokumentu w dziale FF (niższa jednostka organizacyjna DF),

4. przekazanie, za pokwitowaniem, dokumentu do właściwej komórki merytorycznej (w omawianych przypadkach do DR – Pionu (...)),
5. dokonanie, w DR weryfikacji pod kątem merytorycznym oraz (wstępnie) rachunkowym, oraz
6. zwrot do DF (w ciągu dwóch dni kalendarzowych),
7. dokonanie (w DF) wtórnej kontroli formalno – rachunkowej oraz przekazanie do podpisu upoważnionym osobom,
8. zaksięgowanie dokumentu oraz przekazanie go do dalszego procedowania (księgowanie, zapłata zgodnie z uzgodnionymi terminami płatności, itp.).

Faktyczna kolejność wykonywania czynności, co wynika z analizy faktur vat, nieznacznie odbiegała od zatwierdzonego przez władze Lotos Paliwa harmonogramu.

Dowód; uchwały zarządu (...) Sp. z o.o., regulaminy, schematy organizacyjny zgromadzone w teczce opisanej „IIK 81/11, Regulaminy, schematy, uchwały”, zasady i harmonogramy obiegu dokumentów zgromadzone w teczce opisanej „IIK 81/11 zasady i harmonogram obiegu dokumentów plus zarządzenia”, zarządzenia dotyczące obiegu dokumentów, regulaminy organizacyjne, schematy organizacyjne k. 2359-2747, opinia Biura (...) k.2522-2567, umowy z załącznikami k.50-216

Oskarżony J. D. (1) został zatrudniony w przedsiębiorstwie spółce (...) 19 lipca 2004 roku na okres próbny, to jest od 19 lipca 2004 roku do 18 października 2004 roku, na stanowisko specjalisty w dziale inwestycji i modernizacji (kod RI). 19 października 2004 roku spółka zawarła z nim umowę na czas nieokreślony. Wniosek został zatwierdzony przez dyr. L. P.. **27 września 2005 roku oskarżonemu J. D. (1) powierzono obowiązki Kierownika Projektu Standaryzacji i Wizualizacji. Stało się to na podstawie Polecenia Szólbowego Dyrektora Naczelnego nr PAL/PS/027/05/DN z 22 sierpnia 2005 roku. Stanowisko to pełnił do 21 listopada 2005 roku.** Formalnie otrzymanie polecenia oskarżony potwierdził pisemnie dopiero 24 listopada 2005r., jednakże przed dokonaniem ww. formalnego pisemnego potwierdzenia otrzymania ww. polecenie, funkcje ta oskarżony faktycznie sprawował. Po 21 listopada 2005r. powrócił na wcześniejsze stanowisko specjalisty. Następnie od 1 lutego 2006 roku, na podstawie Porozumienia Zmieniającego oskarżony J. D. (1) piastował stanowisko specjalisty, tym razem do spraw remontów i inwestycji. 13 kwietnia 2006 roku na ręce Prezesa Zarządu A. L. spłynął wniosek podpisany przez J. D. (1) w sprawie zmiany jego stanowiska na Kierownika D. Remontów i Inwestycji. Formalne powierzenie obowiązków Kierownika D. Remontów i Inwestycji (RT) w pionie Dyrektora Naczelnego datowane jest na 01.04.2006 roku, a zostało odebrane przez J. D. (1) 8 maja 2006 roku. Pismem z dnia 26 czerwca 2006 roku J. D. (1) został powiadomiony o przeniesieniu (przekazaniu) działalności inwestycyjnej do spółki zależnej (...) Serwis sp. z o.o. wraz z pracownikami, na zasadzie art. 231 §3 Kodeksu Pracy. W październiku 2007 roku (...) Serwis Sp. z o.o. sfinansowała J. D. (1) (...) Studia (...). Mimo dobrej ogólnej oceny rocznej, 31 marca 2008 roku zmieniono J. D. (1) stanowisko – z Kierownika D. na Kierownika Projektu, w tym samym dziale. Porozumienie zmieniające obowiązywało od 1 kwietnia 2008 roku. Po tym fakcie i w związku z postępowaniem karnym J. D. (1) w dniu 22 kwietnia 2008 roku złożył wniosek o rozwiązanie umowy na zasadzie porozumienia stron z dniem 30 kwietnia 2008 roku, który to został zaakceptowany przez prezesa zarządu spółki.

Dodatkowo spółka w dniu 5 października 2005 roku wystawiła J. D. pełnomocnictwo „do reprezentowania Spółki (...) Sp. z o.o. w sprawie zatwierdzania kwot zgodnych z kontraktacją, zgodnych z instrukcją PAL.74.01.02.00 - >>Organizacja i realizacja przetargów<<”. Dokument ten podpisano zgodnie z zasadami reprezentacji w spółce. Zostało ono odwołane z dniem 30 czerwca 2006 roku. Niezależnie od ww. pełnomocnictwa J. D. (1) do daty wystawienia przedmiotowego pełnomocnictwa zaakceptował do wypłaty dla (...) 18 faktur, w tym 6 zaliczkowych, 7 rozliczeniowych po wykonaniu i odbiorze zadania, 4 na roboty dodatkowe i 1 za inwentaryzację.

Dowody: dokumenty zgromadzone w teczce osobowej J. D. (1), pełnomocnictwo i informacja o jego odwołaniu k. 2328, 2326, opinia Biura (...) k.2522-2567;

W.-D. dostarczyła do spółki (...) faktur VAT, na 48 z nich figuruje podpis, czasami opatrzony datą albo datą i pieczęcią imienną, oskarżonego J. D. (1). Wśród tych 48 faktur jest: 21 faktur „zaliczkowych”, 19 faktur „końcowych”, to jest rozliczających zadanie, 3 faktury korygujące, 1 faktura za inwentaryzację trzech stacji paliw.

Generalnie wystawiane przez (...) terminy płatności faktur odbiegały od ustaleń umownych. Żadna z faktur, na podstawie których spółka (...) zapłacił (...) nie była sporządzona zgodnie z tym rygorem. Terminy przelewu wskazane przez (...) wahały się od 3 do 7 dni od daty wystawienia faktur, a Lotos niezależnie kto akceptował dokument, to akceptował.

Faktur obsługiwane przez oskarżonego J. D. (1) to:

1. Faktura (...) duplikat – wpłynęła do spółki 6 czerwca 2005 roku. Pierwotna faktura była wystawiona 5 października 2004 roku. Na rewersie duplikatu opis potwierdzający realizację zadania C. (miejsce, w której znajduje się stacja) oraz adnotacja o zagubieniu oryginału faktury. Wpis opatrzony podpisem J. D. z datą 08.06.2005. Do faktury nie dołączono żadnych innych dokumentów. Termin płatności z faktury (pierwotnej) określono na 19 października 2004 roku zaś zapłaty dokonano „10.2004 r.” – jak wpisał J. D. w opisie.

2. Faktura (...) – duplikat. Opis analogiczny do poprzedniego, brak dokumentów towarzyszących. Termin płatności krótszy niż na poprzedniej fakturze, ustalony na 14 października 2004 r.

3. Faktura (...) – duplikat. Opis jak na poprzednich, brak dokumentów towarzyszących. Wystawca ((...)) nie określił terminu płatności. Zapłata nastąpiła w październiku 2004 – bez określenia daty dziennej.

4. Faktura (...) – duplikat. Faktura ta – podobnie jak poprzednie – wpłynęła do spółki w dniu 6 czerwca 2005 roku. Świadczą o tym pieczęć wpływową Kancelarii. Opis podobny jak na poprzednich, nakreślony ręką J. D.. Uzupełniająco wpisano że duplikat został wystawiony na prośbę GM (Pion księgowości). Poza tym – analogicznie jak wskazane wyżej duplikaty,

5. Faktura (...) – duplikat. Analogicznie, jak wyżej.

6. Faktura (...) – duplikat. Jak wyżej. Wszystkie duplikaty akceptował, w dniu 9 czerwca 2005 roku, S. L. P.. Opatrzono są ponadto datą dzienną, oraz słowem „duplikat”.

7. Faktura (...). Opisana drukowanym pismem przez J. D.. Opis o treści: Realizacja elementu pakietu startowego polegająca na montażu wizualizacji do umowy partnerskiej nr (...) zgodnie z zamówieniem (...) dla partnerskiej stacji paliw firmy (...) w K., której właścicielem jest Pan Z. P.”. Ostemplowano pieczęcią imienną, a także opatrzono datą (16.08.2005 r.) oraz podpisem J. D.. Poniżej wpisano dwa numery zleceń z uwagi na rozliczenie zadania z dwóch (z tytułu prac głównych i pomocniczych). Ponadto J. D. opisał fakturę, wskazując, że z kwoty do wypłaty należy potrącić 10%. Potrącenie wynikało z zatrzymania części wynagrodzenia (...) do czasu „podpisania ostatecznego protokołu odbioru”. Wpis „10%” J. D. został przekreślony. Poniżej zaś wpisano 15%, dokonano przeliczenia (zmniejszenia) kwoty do wypłaty oraz dokonano uzupełniającego opisu o treści: „W zatrzymanej kwocie jest 5% gwarancji usunięcia wad i usterek ujawnionych przy odbiorze i w okresie gwarancji. Oczekujemy na zabezpieczenia bankowe lub ubezpieczeniowe”. Pod skorygowaną kwotą znajduje się podpis o treści (...) – brak danych do kogo należy. Obowiązująca umowa (...) NA (...) z dnia 12 kwietnia 2005 roku, zawiera tylko możliwość „zatrzymania” 5% wynagrodzenia - zgodnie z § 9 ust 7- pod warunkiem nieprzedstawienia przez Wykonawcę gwarancji usunięcia wad i usterek. Brak delegacji umownej do zatrzymania 10% wynagrodzenia, nawet „do wypłaty po podpisaniu ostatecznego protokołu odbioru”. Różnica została wypłacona 29 sierpnia 2005 roku (11 dni po wypłacie faktury pomniejszonej o wspomniane wyżej 15%). Zapłacono ją równocześnie z dwiema pozostałymi kwotami wynikającymi z podobnych rozliczeń (za przedmiotowe zadanie oraz za zadania W. i B.). Kwotę główną z omawianej faktury zapłacono 18 sierpnia

2005 roku. Do faktury dołączono protokół odbioru „końcowy”. Określono w nim, że wykonanie prac było „kompletne” oraz „zgodne z terminem”. Ujawnione usterki określono mianem „drobne poprawki” i powinny być one wykonane do 18 sierpnia 2005 roku. W „uwagach” do protokołu skategoryzowano 9 usterek.

8. Faktura (...). Dotyczy stacji paliw (...) w W.. Opisy i cechy na rewersie dokumentu analogiczne jak przy fakturze omówionej w punkcie 7. Podobnie kwotę główną z tej faktury zapłacono 5 dni po dacie płatności określonej na fakturze. J. D. opisał minus 10% ale przekreślono i podano wpisano minus 15% podobny opis dot. gwarancji. Za fakturę zapłacono (85%) dnia 18 sierpnia 2005 roku. Następnie – na podstawie załączonego maila z tabelką na odwrocie karty – dopłacono różnicę 31.842,00 zł. Protokół odbioru określa wykonanie zadania jako kompletne oraz zgodne z terminem. Uwagi mają charakter usterek „kosmetycznych” – opisano je na 2 stronie załączonego do faktury protokołu.

9. Faktura (...). Uwagi, opisy, procent potrąceń – analogicznie, jak w poprzednich dwóch fakturach. Płatność zasadniczą zrealizowano 4 dni po terminie wskazanym na fakturze zaś dopłatę różnicy zrealizowano 29 sierpnia 2005 roku (kwota 38 345,09 zł). Protokół opisano jak w poprzednich przypadkach, zgłoszono 7 uwag – zdaniem podpisujących protokół (Wykonawca, Inwestor oraz właściciel stacji) mających znaczenie „kosmetyczne”.

10. Faktura (...) z dnia 01.10.2005r. Faktura dotyczy zadania stacja paliw w Z.. Opisana przez J. D. 4 października 2005 roku. Akceptowana przez R. M. i zapłacona 7 października 2005 roku, tj. 3 dni po terminie określonym w fakturze. Brak protokołu końcowego poświadczającego prawidłowe (poprawne) wykonanie przedmiotu zlecenia. Protokół dostarczył natomiast WEKTOR z dziewięcioma uwagami, uznany za niekompletny. Do faktury dołączono fakturę (...) (zaliczkową) nie rozliczaną przez J. D..

11. Faktura (...) z dnia 01.10.2005r. Na tej fakturze znajduje się dodatkowy opis wykonany przez J. D. o treści: „Realizacja uwzględnia zastosowanie zamiennego oświetlenia zgodnie z ustaleniami na co wykonawca udziela gwarancji zgodnej z ustaleniami w umowie oraz udziela dodatkowo rabatu w wysokości 23.070,80 PLN zł w stosunku do kwoty zlecenia”. Podpisał J. D. (1) w dniu 4 października 2005 r. Poniżej zrobiono zapis: Usterki jak uzgodniono, zostaną usunięte do 30.10.2005 r.” Zapłaty za fakturę dokonano przelewem 7 października 2005 roku, 3 dni po terminie wskazanym w fakturze. Do kompletu dołączono fakturę zaliczkową. Brak protokołu końcowego, brak informacji o jakości prac, nie dokonano żadnych potrąceń na poczet gwarancji. Jednakże protokół złożył do spółki (...), z dokumentu wynika, że o rozliczeniu tego zadania odbiór „obowiązuje po [...] decyzji Szefa Projektu (...) Inwestycji”. Płatność z faktury rozliczeniowej została uruchomiona z pominięciem uwag w protokole.

12. Faktura (...) z dnia 01.10.2005r. Jak poprzednio, przy fakturze omówionej w punkcie 11. Opis J. D. w treści analogicznej jak poprzednio, z udzielonym przez (...) rabatem w kwocie 22.438,40 zł. Usunięcie usterek miało nastąpić do 30 października 2005 roku (wpis J. D.). Brak protokołu odbioru. Protokół dostarczył WEKTOR. (...) zastosowała upust w kwocie 5.000,00 zł. Dołączono także (zapłaconą 7 września 2005 roku) fakturę zaliczkową, podobnie jak w przypadku opisanym w punkcie 11 – nieopisaną. Protokół dostarczony przez WEKTOR zawierał wpisy analogiczne jak przy poprzedniej fakturze. Dołączono również „Kosztorys powykonawczy”. Na kosztorysie wypisano ręcznie rozliczenie tej transakcji. Wynika z niej, że (...) zastosowała upust w kwocie 5.000,00 zł. Płatność z faktury rozliczeniowej została uruchomiona z pominięciem uwag w protokole.

13. Faktura (...), zaliczkowa. Data wystawienia 4 października 2005, termin zapłaty 5 dni. Na fakturze nie ma stempla, ani daty dokonania płatności, ale została ona wykonana, bo na zestawieniu faktur niezapłaconych nie figuruje. Na rewersie faktury lakoniczny opis z numerem zlecenia wykonany przez D. K. oraz zatwierdzony przez J. D.. Jedynym dokumentem załączonym do tej faktury jest zamówienie z 3 października 2005 roku na kwotę brutto 104.139,86 zł.

14. Faktura (...), zaliczkowa na wykonanie zadania wizualizacji stacji paliw w O.. Wszystkie cechy opisu tej faktury identyczne z tymi na fakturze omówionej w punkcie 13. Różna jest tylko wartość tego zadania – zamówienie (...) opiewa na 283.954,55 zł netto.

15. Faktura (...), zaliczkowa. Dotyczy zadania (...) stacja paliw w K.. Wartość zadania, z załączonego zamówienia, 315.224,09 zł. Pozostałe cechy – opis, akceptacje, itp. – jak na poprzednich fakturach.

16. Faktura (...), następna faktura zaliczkowa. Tym razem dotyczy zadania (...) stacja paliw w T.. Wartość z zamówienia 194.885,00 zł netto. Opisy pieczęcie, itp. jak na poprzednich fakturach zaliczkowych.

17. Faktura (...), zaliczka. Dotyczy wizualizacji stacji paliw w O.. Kosztorys wstępny określał wartość (przeniesioną do zamówienia (...)), pozostałe cechy tożsame jak na poprzednich fakturach zaliczkowych.

18. Faktura (...) – zaliczka na wizualizację stacji paliw w K.. Wartość przerobu (z kosztorysu) na tym zadaniu wyniosła 199.828,80 zł. Pozostałe cechy związane z akceptowaniem do wypłaty (we wszystkich fakturach zaliczkowych wypłacano 45% wartości z kosztorysu pierwotnego, czyli druku zamówienia).

19. Faktura (...) zaliczka na wizualizację stacji w L.. Termin płatności ustalono na 16 października 2005 roku, zapłacono 18 października 2005 r., czyli dwa dni później. Oprócz standardowych wpisów J. D. wpisał własnoręcznie „Realizacja f-ry stanowiąca kwotę 45% kwoty zlecenia na poczet zakupu elementów niezbędnych do montażu wizualizacji na podstawie ustaleń z zarządem LP”. Dołączono tylko druk zamówienia. Żadnych innych cech na tej fakturze nie ma.

20. Faktura (...), końcowa. Fakturę wystawiono 18 października 2005 roku. OPIS – WYPŁATA pozostałej kwoty zamówienia nr (...), tj. 140.383,04 zł (55% wartości zlecenia). Wykreślono natomiast wpis: Na pozostałą kwotę zostanie wystawiona korekta – prace dodatkowe nie uwzględnione w zleceniu. Pod wykreśleniem parafka D. K. (2). Zapłacono 28.10.2005 r. Dopisano natomiast innym środkiem piszącym „Dodatkowe prace zlecenie nr (...). Opisane datą 26.10.05 r.”. Ponadto wpisano Brak dokumentacji powykonawczej. Protokół odbioru – brak odbioru”, przy czym słowa „brak odbioru” przekreślono i dalej dopisano (D.) „w załączeniu” parafka z prawej oraz podpis J. D. (1), bez pieczętki. Akceptował 26.10.05 L. P..

21. Faktura (...) z 18.10.2005r., rozliczająca zadanie (...) (S.). Fakturę złożono w LOTOS 19 października 2005 roku. Termin płatności wpisany na dokumencie to 23 października 2005 roku, zapłacono zaś 28 października 2005 roku. W opisach podobna sytuacja, jak przy omówionej poprzednio fakturze. J. D. dokonał skreślenia wpisu „bez odbioru” oraz dopisano „w załączeniu”. Wpisy te honorował S. P. (pieczęć i podpis 26 października 2005 roku).

Protokół załączony do przedmiotowej faktury, tj. ksero z fax-u, różni się od protokołu dostarczonego przez WEKTOR. W protokole podpętym do faktury oraz w protokole dostarczonym od WEKTOR są widoczne różnice. W protokole załączonym do faktury dokonano zakreślenia pola (...) oraz dokonano ręcznego wpisu „17.10.2005”. Podobnie różnią się pola 2.1 „obowiązuje po podpisaniu przez Zleceniodawcę”. Na drugiej stronie protokołu podpętego do faktury znajduje się odrębny wpis „Usterki należy usunąć do 15.11.05” z parafką S. D. natomiast protokół dostarczony przez Wektor takiego wpisu nie zawiera. Na cenniku (kosztorysie) widnieje wpisane ręcznie rozliczenie kwoty netto kosztorysu powykonawczego, zaliczki wypłaconej za fakturą (...) (tej faktury nie opisywał J. D. (1)) oraz kwoty do rozliczenia końcowego.

22. Faktura (...), za wykonanie wizualizacji stacji paliw w C., na podstawie zamówienia (...), korekta. Faktura wpłynęła do LOTOS 28 października 2005 r., termin wystawienia miała z 26 października zaś płatność – według niej miała nastąpić 29 października 2005 roku. Wystawiane przez (...) terminy płatności faktur odbiegały od ustaleń umownych. Należy przyznać, że żadna z faktur, na podstawie których LOTOS zapłacił (...) nie była sporządzona zgodnie z tym

rygorem. Terminy przelewu wskazane przez (...) wahały się od 3 do 7 dni od daty wystawienia faktur, a LOTOS (niezależnie kto akceptował dokument) to akceptował.

W dniu 9 listopada 2005r. J. D. (1) przesłał maila do księgowości LOTOS-u, który to mail został podpisany pod ww. fakturę, w którym to mailu J. D. prosi o pilne, w dniu 9 listopada 2005r., regulowanie płatności na rzecz S. (...) - (...) oraz (...) (w tej kolejności) z uwagi na priorytetowe traktowanie projektu wizualizacji. Mail nie miał nic wspólnego z fakturą, do której go podpisał.

Wysłanie tego maila wynikało z przyjęcia przez J. D. (1) od A. W. (1) propozycji wyjazdu sponsorowaną przez (...) imprezę narciarską do K. w Austrii, który to wyjazd miał miejsce w dniach 10 – 14 listopada 2005 roku

23. Faktura (...), także korekta (stacja w G.). Daty złożenia i akceptowania, jak w punkcie 22. Korekta na korzyść LOTOS na kwotę brutto 3.176,88 zł, dotycząca także pylonu cenowego. Przy fakturze nie stwierdzono żadnych dokumentów towarzyszących.

24. Faktura (...) z dnia 4 listopada 2005 roku. Dotyczy zaliczki na zadanie (...) w K.. Zaliczkę wypłacono 10 listopada 2005 roku, za ledwie jeden dzień po terminie płatności wskazanym w dokumencie. Wypłacono (zgodnie z aneksem z 23 sierpnia 2005 roku) 45% wartości netto zamówienia, czyli kwotę 90.585,31 zł. Na rewersie faktury opis D. K. i akcept J. D. (1) datowany na 9 listopada 2005 roku.

25. Faktura (...) z dnia 4 listopada 2005 roku. Faktura dotyczy prac dodatkowych na stacji paliw w S.. Opis (lakoniczny) wykonany przez D. K. (2), akceptowany przez J. D. w dacie 9 listopada 2005 roku. Do faktury podpisano zamówienie na prace dodatkowe. Płatność w kwocie 3.050,00 zł zrealizowano przelewem 10 listopada 2005 roku, na dwa dni przed terminem płatności ujętym w tym dokumencie,

26. Faktura (...) z 4 listopada 2005 roku rozliczająca zadanie (...) w K.. Na rewersie opis D. K. (2) oraz akcept J. D. i S. L. P. kwota netto do wypłaty 108.603,84 zł (pomniejszona od kwoty ze zlecenia o wypłaconą zaliczkę /za fakturą (...)/ oraz montaż pylona).

Dołączony do faktury protokół wskazuje w sposób bezwarunkowy, że wykonanie zleconych prac jest NIEKOMPLETNE. W protokole ujęto 9 uwag, w tym w odniesieniu do jednej z nich (8) zawarto uzasadnienie użycia elementów niezgodnych z obowiązującą wówczas Księgą Wizualizacji z uwagi na „duże zapasy elementów „starej wizualizacji” u producenta”. Protokół opisano /E. L./ „nie rekomenduje stacji do odbioru ze względu na wady technologiczne oraz niezgodność z KW. Przyjmuję do wiadomości, że niezgodności zostały ustalone z szefem projektu”. Mimo niezgodności wykazanych w protokole z Księgą Wizualizacji – zaakceptowano do wypłaty kwotę rozliczającą zadanie. Płatność zrealizowano 10 listopada 2005 r. i była ona efektem wysłanego do księgowości maila przez J. D. w poprzednim dniu, przed wspólnym wyjazdem J. D. (1) i właściciela (...) A. W. (1) na narty do Austrii.

27. Faktura (...), korygująca fakturę końcową za wizualizację stacji paliw w K. (nr 213/11/05/R z dnia 4 listopada 2005 roku).

28. Faktura (...) rozliczająca zadanie w L.. Za fakturę zapłacono 25 listopada 2005 roku, uwzględniając potrącenia za f-ry 205 i 206 (w sumie 4.765,33 zł). Termin płatności z faktury określono na 23 listopada, płatność opóźniono tylko o 2 dni kalendarzowe. Na rewersie opis D. K. (2) z rozliczeniem płatności oraz akcept J. D. (datowany na 23 listopada 2005 r.) oraz potwierdzenie L. P. (podpis bez pieczęci oraz daty). Do faktury załączono protokół odbioru, który stanowi, że wykonanie zleconych prac jest „kompletne”, ale jednocześnie – na stronie 2 ujawnia 9 uwag, z tego ostatni dziewięć wpis wykonany w innym czasie i innym urządzeniem piszącym.

29. Faktura (...) kończąca inwestycję w O.. Wystawiono ją w (...) 18 listopada 2005 roku, termin płatności ustalono na 5 dni i upływał 23 listopada. Inwestor dokonał zapłaty (stempel) 25 listopada, czyli dwa dni po terminie z faktury. Opis autorstwa D. K. (2), rozwinięty opis różnicy w kwocie z zamówienia, a wypłaconej. W drugim zdaniu opisu D. K. zaklejono taśmą korekcyjną nieznaną (nieodczytywalny) wpis, a na taśmie nadpisano „wykonane”. Pod tym opisem podpisy J. D. (z datą 23.11.2005 r. oraz pieczęcią imienną) oraz parafka L. P., także opatrzona datą. W załączonym protokole zgłoszono 6 drobnych usterek, ale nie miało to wpływu na całokształt, gdyż na pierwszej stronie tego dokumentu uznano, że wykonanie zleconych prac jest „kompletne”, a usunięcie usterek (w oryginale wpisano „uwag”) nastąpi do 30 listopada 2005 roku.

30. Faktura (...) zaliczkowa, na wykonanie zadania w L.. Dokument wystawiono 25 listopada 2005 roku, zaś wpłynął do LOTOS 30 listopada, czyli w dniu płatności. Kwotę zaliczki wypłacono 5 grudnia 2005 roku, co wynika z pieczęci księgowości. Opis D. K., zaakceptował J. D. i zatwierdziła prezes A. L..

31. Faktura (...), także zaliczkowa na zadanie (...) w B.. Mechanizm i terminy – jak w fakturze omówionej poprzednio, podobnie opisy i akceptacje.

32. Faktura (...)/R – zaliczka na zadanie 4530002800 w Żurominie. Faktura z 1 grudnia 2005 roku, termin płatności 8 grudnia, zaś zapłacono 3 dni przed terminem, czyli 5 grudnia 2005 roku. Lakoniczny opis D. Kozakowskiej, akceptacja J. Duriasza (brak zatwierdzenia dyrektora/prezesa). Do akt dołączono oprócz – standardowo – zlecenia, także kosztorys inwestorski (cennik usług). J. D. (1) „wynegocjował” upust w kwocie 684,69 zł, czyli 0,38% od kwoty pierwotnej. Fakt uzyskania tego (symbolicznego) upustu J. D. wpisał na cenniku.

33. Faktura (...) – zaliczka na zadanie (...) w R.. Terminy i daty – jak wyżej. Zapłacono tego samego dnia co poprzednie dwie faktury. Jednozdaniowe uzasadnienie opis D. K.. Akceptował J. D..

34. Faktura (...) – zaliczka na zadanie (...) w G. (...). Wszystkie omówione wyżej elementy i terminy – jak, w opisie wyżej.

35. Faktura (...) – zaliczka na zadanie (...) w G. (Cienista). Jak wyżej, żadnych zmian ani terminów, ani opisów.

36. Faktura (...) – zaliczka na zadanie (...) w C.. Faktura z 2 grudnia 2005 roku z terminem płatności – 7 grudnia 2005 roku. Wpłynęła do LOTOS (pieczęć Kancelarii) 5 grudnia 2005 roku. Zapłacono 19 grudnia, czyli 12 dni po wskazanym w fakturze terminie. Opis D. K., akceptował J. D. – bez daty zaś zatwierdził (14 grudnia 2005 roku) Kierownik działu rozwoju stacji własnych M. C.. Do faktury (standardowo) załączono zamówienie nr jak wyżej.

37. Faktura (...) – zaliczka na zadanie (...) w B.. Faktura z 6 grudnia 2005 roku z datą płatności na 11 grudnia – zapłacono 19 grudnia, to jest 8 dni po terminie. 13 grudnia 2005 roku opis i rozliczenie D. K., zatwierdził J. D., a dzień później akceptowała M. C.. Do faktury dołączono kopię zamówienia.

38. Faktura (...) – zaliczka na zadanie (...) w G. (B.). Faktura datowana na 15 grudnia 2005 roku, termin płatności ustalono na 20 grudnia, zaś zapłacono 23 grudnia 2005, czyli 3 dni o podanym w fakturze terminie.

39. Faktura (...) – zaliczka na zadanie (...) w G. (Kontenerowa). Faktura datowana na 21 grudnia 2005 roku dotarła do LOTOS 22 grudnia 2005 roku. Termin płatności określono na 26 grudnia 2005 r. Fakturę podobnie jak poprzednie, opisała D. K. (2), zatwierdził (27 grudnia) J. D. (1), a zaakceptowała M. C. dzień później. Płatność uruchomiono 29 grudnia 2005 roku, czyli 3 dni po terminie (który notabene przypadał w drugi dzień Ś.). Do kosztorysu wprowadzono (niezgodnie z umową) koszt transportu, ale tę niezgodność wychwycił M. Z. i ją z niego usunął.

40. Faktura (...) z 21 grudnia 2005 roku, rozliczenie końcowe stacji paliw w K.. Z rozliczenia tego zadania wstrzymano 20% – o czym wspomniano na rewersie faktury, ale decyzji nie uzasadniano. Załączony z odbioru końcowego protokół datowany na 20 grudnia 2005 roku wskazuje, że wykonanie prac zleconych było kompletne. W

Uwagach wprowadzono 5 zastrzeżeń, przy czym ostatni piąty punkt dotyczył dokumentacji (świadcstwem jakości oraz gwarancja), czyli nie był związany z jakością robót, ani użytych materiałów.

41. Faktura (...) z 21 grudnia 2005 roku, rozliczenie końcowe stacji paliw w P., opisanego zleceniem (...). Daty wystawienia i płatności, jak wyżej. Należność (pomniejszoną o 20%) wypłacono 30 grudnia 2005 roku. Na rewersie opisy jak poprzednio. Akceptowane przez J. D., a zatwierdzone przez M. C.. W protokole wskazano na kompletne wykonanie zadania, ale w polu Uwagi zawarto 5 usterek. Dodatkowo wpisano uwagę że „(...) przedstawi firmie (...) technologię wykonania znaków informacyjnych wolnostojących zgodnie z KW – w terminie do 31 grudnia 2005 roku”.

42. Faktura (...) zaliczkowa, na wykonanie wizualizacji stacji paliw W. Ł.. Faktura wystawiona została 2 stycznia 2006 roku z terminem płatności na 7 stycznia 2006 roku, zaś płatność wykonano na rzecz (...) 11 stycznia 2006 roku, czyli 4 dni po terminie. Na odwrocie faktury opis D. K. z dnia 10 stycznia 2006 roku, z adnotacją że fakturę otrzymała 6 stycznia 2006 roku. Do wypłaty akceptował fakturę J. D. (1) także 10 stycznia 2006 roku i w tym samym dniu wypłatę zatwierdził L. P.. Dołączony do faktury kosztorys pierwotny był skorygowany dość znacznie (o 26.000,00 zł) przez M. Z..

43. Faktura (...) jako zaliczka na poczet wykonania wizualizacji stacji paliw w W. (P.). Zaliczkę wypłacono 11 stycznia 2006 roku, przy terminie płatności /z faktury/ 7 stycznia. Wypłaty dokonano 4 dni po terminie z faktury. Opis i akceptacje – jak wyżej. Podobnie, jak w przypadku poprzedniego kosztorysu M. Z. usunął z niego kwoty zaplanowane z błędami lub wynikające z niewiedzy planującego o szczegółach projektu.

44. Faktura (...) jako zaliczka na poczet wykonania wizualizacji stacji paliw w E.. Termin płatności określono na fakturze na 8 stycznia 2006 roku zaś zapłatę zrealizowano 11 stycznia 2006 roku. Opisy oraz akceptacje wykonano 10 stycznia 2005 roku. M. Z. zakwestionował kosztorys prac dodatkowych obniżając jego wysokość o 22.586,37 zł.

45. Faktura (...) – faktura końcowa związana z rozliczeniem wizualizacji stacji paliw w T.. Termin płatności rozliczenia ustalono na 14 października 2005 r. (błąd w wystawionej fakturze) zaś wpłatę zrealizowano 18 stycznia 2006 roku. W opisie D. K. pierwszy raz zwróciła uwagę na błędny termin płatności „niezgodny z umową ramową” oraz wpisała „Termin obowiązujący to 30 stycznia 2006 r.”, zaś samą datę podkreślono na zielono.

46. Faktura (...) – rozliczająca zadanie (...) w O.. Faktura została wystawiona w dniu 17 stycznia 2006 roku z terminem płatności 21 dni (zgodnym z Umową ramową) przypadającym na 7 lutego 2006 roku. Audytor nie rekomendował odbioru tej stacji „do czasu usunięcia usterek i braków”. W chwili dokonywania audytu na tej stacji temperatura otoczenia (według opisu w 6 punkcie protokołu) wynosiła -18st. C. i na dachu zalegała duża pokrywa śniegu – co skutecznie uniemożliwiało wykonanie pełnej oceny jakości prac wykonanych przez (...). Mimo tych uwag – w terminie płatności dokonano rozliczenia. Na rewersie opis J. D. o treści: „Brak rekomendacji Audytora do odbioru LP. Odbiór LP – obowiązujący kompletny – częściowy. Zastosowane elementy niezgodne z KW.

47. Faktura (...) z 17 stycznia 2006 roku i dotycząca rozliczenia wizualizacji stacji w B.. Termin płatności faktury zgodny z Umową ramową przypadł na 7 lutego 2006 roku i w tej dacie przelew do (...) został zrealizowany. Na rewersie opis D. K.. J. D. opisuje: „Protokół odbioru – obowiązujący, niekompletny, z usterkami. Wstrzymano 15%, tj. kwota 25.720,68 netto”. Opis z dnia 26 stycznia 2006 roku. Z protokołu końcowego wynika – wykonanie prac określono jako „niekompletne”. Na kosztorysie prac dodatkowych – w pkt 18 naniesiono uwagę, „do realizacji (brak projektu WEKTOR)”

48. Faktura (...) z 17 stycznia 2006 roku, rozliczająca zadanie (...) w K.. Termin realizacji faktury zgodny z Umową i w odpowiednim czasie płatność została zrealizowana (7 lutego 2006 roku). Na rewersie faktury opisano (D. K.) „Brak rekomendacji audytora do odbioru przez LP. Protokół odbioru LP – obowiązujący, kompletny z usterkami [...] wstrzymano 15% kwoty zlecenia”. Pod tym opisem podpis i pieczęć imienna J. D. opatrzone datą 26.01.2006 r. Na załączonym protokole wykonanie prac wskazano jako „kompletne” ale w części Uwagi zawarto 6 punktów, zaś

w jednym (nienumerowanym) przypadku Audytor odesłał decyzję do LOTOS z uwagi na fakt, że jeden z elementów wizualizacji był niezgodny z Księgą Wizualizacji.

Ostatnią, opisaną przez oskarżonego J. D. (1) fakturą z (...) jest dokument datowany na 17 stycznia 2006 roku oznaczony 012/01/06/R rozliczający zadanie (...) w K..

W okresie pełnienia przez oskarżonego J. D. (1) funkcji kierowniczej, A. W. (1) pod wpływem okoliczności, problemów z odbiorami wykonanych prac wizualizacyjnych na stacjach paliw, chcąc aby W.-D. przy pomocy J. D. (1) otrzymało zapłatę za wykonane z usterkami prace, co prawda nie zgadzając się z ustaleniami iż jakiegokolwiek usterki występują, zaproponował J. D. (1) wyjazd w dniach 10-14 listopada 2005r. na narty do Austrii do miejscowości K., na co ten przystał. Nadto w związku z tym wyjazdem przekazał, jeszcze w K., J. D. (3) kwotę 5000 zł., które to pieniądze przeznaczone były na pokrycie przez J. D. (1) jego wydatków związanych z wyjazdem m.in. na zakupy w sklepie (...) w K.. Podczas wyjazdu J. D. (1) przyjął również od A. W. (1) propozycję otrzymania od niego zestawu narciarskiego tj. nart, wiązań, butów. Mimo testowanie różnych nart na miejscu w K., J. D. (1) nie wybrał żadnego z zestawów, dopiero po około 20 dniach po powrocie do kraju J. D. (1) skontaktował się z A. W. (1) wskazując jakie narty go interesują, a ten sprzęt zakupił i przesłał do G..

W przypadkach, które akceptował bądź odbierał oskarżony J. D. (1) ujawniono 5 sytuacji, kiedy interweniował bądź poprzez zmieniony wpis na rewersie faktury, bądź mailowo do księgowości o realizację faktury dla (...), co pozwoliło na następujące ustalenie. Oskarżony J. D. (1) w okresie od listopada 2005 roku do 5 grudnia 2005 roku w G. i K., pozostając w stosunku pracy ze spółką z o.o. (...) w G. i w związku z pełnioną w tej spółce w okresie od 27 września 2005r do 21.11.2005 roku funkcją kierowniczą – Kierownika Projektu Standaryzacji i Wizualizacji, przyjął od A. W. (1) właściciela firmy Przedsiębiorstwa (...) w K. korzyści majątkowe i osobiste w postaci: wycieczki w dniach 10.11.2005 do 14.11.2005r. do miejscowości K. w Austrii o wartości 879 zł, przyjęcia kwoty 5000 zł przeznaczonych na pokrycie jego własnych wydatków podczas tego wyjazdu oraz obietnicę korzyści majątkowej w postaci zestawu narciarskiego składającego się z nart, wiązań, butów, które to przedmioty o łącznej wartości 3371,10 zł przyjął w dniu 5 grudnia 2005 roku, w zamian za zachowania mogące wyrządzić (...) Sp. z o.o. w G. szkodę majątkową, polegające na tym, że swoim zachowaniem doprowadził do zapłaty przez (...) Sp. z o.o., mimo nie budzących wątpliwości zastrzeżeń co do sposobu wykonania prac na stacjach paliw opisanych w fakturach wskazywanych w protokołach odbioru końcowego robót przez audytora (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. i wykonania tych prac przez podmiot wystawiający faktury niezgodnie z zawartą umową, za 5 faktur VAT wystawionych przez P.W. (...) A. W. (1) dla Lotos paliwa Sp. z o.o. w G. o nr 185/10/05/R z dnia 01.10.2005r. faktura końcowa za wykonanie wizualizacji stacji paliw w Z. zlecenie nr (...), 186/10/05/R z dnia 01.10.2005r. faktura końcowa za wykonanie stacji paliw w G. zlecenie nr (...), 187/10/05/R z dnia 01.10.2005r. faktura końcowa za wykonanie stacji paliw w C. zlecenie nr (...), 203/10/05/r z dnia 18.10.2005r. faktura końcowa za wykonanie wizualizacji stacji paliw w S. zlecenie nr (...) i 213/11/05/r z dnia 04.11.2005r. faktura końcowa za wykonanie wizualizacji stacji paliw w K..

W II połowie 2009 roku A. W. (1) wystąpił p-ko (...) Sp. z o.o. z pozwem o zapłatę kwoty 1.921.350,80 zł. z odsetkami od grudnia 2005r. za wykonane przez W.-D. a niezapłacone przez spółkę prace wizualizacyjne stacji paliw. W wyroku zaoznym z 28 października 2009 roku Sąd Okręgowy w Gdańsku zasądził ww. kwotę na rzecz A. W. (1), spółka wniosła sprzeciw, postępowanie trwa do chwili obecnej.

Dowody: faktury wystawione przez W.-D. z załącznikami znajdujące się w teczce stanowiącej załącznik do akt sprawy opisanej jako „II K 81/11 faktury oryginały”, protokoły odbioru k. 550, 533, 528-530, 544, opinia Biura (...) k.2522-2567, paragon fiskalny ze sklepu (...) k.20, dokumentacja fotograficzna k. 242-252, protokół przeszukania k.264-269, protokół zatrzymania rzeczy k. 292-297, protokół oględzin k. 382-384, protokół odbioru i dokumentacja dostarczona ze studia (...) k.522-551, 557-619, 623-624, listy przewozowe k. 641-644, 720-721 pismo (...) S.A. w K. z załącznikami k. 652-657, pismo (...) /termin i koszty wycieczki, wpłata W.-D. / k.675-677, wezwanie do próby ugodowej k. 946-947v, wyrok zaoznym k. 1405-1406, pełnomocnictwo do zatwierdzania kwot k. 2328;

zeznania świadków : A. W. (1) k.3-11, 230-231, 375,934-937, 2288-2297 , J. A. k. 28-32, 940-942, 1617-1618, A. W. (2) k. 35-36 w zw. z k. 1702, M. J. k.38-40, 1697-1701, J. S. k.218-219, 1697, P. K. k. 226-227, 1696, B. K. k.222-223 w zw. z k. 1702, P. K. k. 226-227, B. B. (2) k.378-381, 1677-1680, D. K. (2) k.489-492,1612-1615, P. P. (2) k.494-498, 1615-1617, T. N. wektor k.520-521,1829-1830, E. N., E. C. k.635-636, 1824-1825, I. K. k.650-651 w zw. z k. 1793, M. S. k.1430-1432, 2271-2275, J. W. k.658-659, 1825-1826,

Przesłuchany w charakterze podejrzanego nie przyznał się do zarzucanych mu wówczas czynów. Wyjaśnił, że nie przypomina sobie aby brał od A. W. jakiegokolwiek pieniądze. Odnośnie otrzymanych prezentów w postaci zegarków podał, że w luźnej rozmowie wspomniał W. o zegarku dla żony. A. W. powiedział, że to dla niego żaden problem, po czym przekazał J. D. właśnie taki prezent. Jeśli chodzi o wyjazd do Austrii to A. W. zaproponował wspólny wyjazd na narty i sam zaproponował, że pokryje wszelkie koszty z tym związane, propozycje wyjazdu przyjął. Otrzymał od A. W. jedynie 50 Euro na osobiste wydatki. Wyjaśnił, że niczego nie żądał od A. W. i ten nie musiał mu nic dawać. Podał, że na wyjeździe do Austrii chciał sobie kupić używane narty, ale A. W. powiedział, że to nie wchodzi w grę i sprezentuje mu nowy sprzęt. Narty zostały przekazane za pośrednictwem kierowcy pracującego w firmie (...). A. W. nie mówił czy oczekiwał coś w zamian. J. D. wyjaśnił, iż cały czas powtarzał A. W., że nie ma żadnego wpływu na decyzje podejmowane w sprawach wizualizacyjnych w firmie (...). Wyjaśnił, że z racji zajmowanego stanowiska nie miał żadnego wpływu na decyzje związane z prawidłową realizacją umów zawartych z (...) a także na realizację wystawianych faktur. Podał, że A. W. przez cały czas szukał osoby, która by go wspomogła w jego działaniach gospodarczych z Lotosem. Wywierał nacisk na J. D., aby ten mu pomógł w odbiorze wykonywanych stacji. Za każdą odebraną stacją zaproponował 3.500 zł. Podał, że jego zdaniem A. W. miał taki styl bycia, że każdego na siłę próbował kupić, rzeczy które od niego przyjął zostały mu praktycznie wciśnięte przez A. W., mimo iż tłumaczył A. W. że nie ma żadnego wpływu na decyzje związane z realizacją i odbiorem stacji paliw gdzie dokonywano wizualizacji. Przy odbiorze jednego z zegarków wskazał jako adres dostawy adres swych rodziców bo z uwagi na wykonywaną pracę mógłby mieć problemy z odbiorem od kurier, nie pomyślał by wskazać adres swej pracy jako adres dostarczenia zegarka. Przesłuchiwany na rozprawie oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu, podtrzymał wyjaśnienia złożone w śledztwie. Co do kontaktów z A. W. wyjaśnił iż ww. poznał okresie gdy był na okresie próbnym, odebrał wówczas przypadkowo telefon, który był adresowany do P. S., do którego dzwonił A. W. (1). W. żalił się w trakcie rozmowy, że cały LOTOS z P. S. na czele lekceważy go i nie chce mu rozliczyć prac wizualizacyjnych, które zostały mu zlecone i które wykonał. Poradził mu by zgłosił tę sytuację na piśmie. Najpierw W. wysłał to pismo na jego nazwisko mailem jako załącznik, ale wytłumaczył mu, że sprawami wizualizacji nie zajmuję się osobiście i że należy to wysłać do osób kompetentnych. Wówczas W. wysłał to pismo do M. H.. Po niedługim czasie został wezwany przez dyrektora P., żeby zorganizował spotkanie z W. w sprawie dotyczącej te firmy. Szybko okazało się, że dyrektor P. będzie wtedy w K.. Spotkanie odbyło się w K. w biurówcu Galileo. W spotkaniu wziął udział dyrektor S. P., P. C., oskarżony i ze strony (...): A. W. (1), A. G. i M. J.. Celem spotkania było ustalenie rozliczeń za wykonane prace wizualizacyjne a uzgodnienia były podpisane w dniu 15 października 2004 r. Na spotkaniu w K. nie otrzymał żadnych pieniędzy od W. Zegarek, jaki otrzymał, to był dowód wdzięczności za zorganizowanie spotkania z firmą (...). W. mówił, że kontrakt z LOTOSEM jest jednym z wielu kontraktów, które realizuje jego firma. Twierdził, że podobne prezenty wręcza wielu partnerom biznesowym, z którymi współpracuje. Wyjaśnił W., że jest zwykłym nowym pracownikiem, który znalazł się przypadkowo w tym miejscu, a podjęte na tym spotkaniu decyzje należały do przełożonych, a nie do niego. Jego kontakty z A. W. (1) były na początku tylko służbowe. Po pewnym czasie W. zaczął do niego dzwonić coraz częściej pod pretekstem rozładowania swego stresu. Potrafił dzwonić do kilku razy dziennie. Te rozmowy trwały nawet koło godziny. Czuł się osaczony przez niego, ale trudno mu było przerwać rozmowy, ponieważ W. mówił mu, że gdyby nie rozmowy, to nie wiem co by sobie zrobił przez tę stresującą pracę. Ich kontakt przerodził się po jakimś czasie w kontakt prywatny i rozmawiali przez telefon często w sprawach prywatnych, czasami też służbowych. W. mówił o sobie, przedstawiał się, jako osoba bardzo bogata i przy każdej nadarzającej się okazji chwalił się znajomością z politykami z pierwszych stron gazet, a nawet z osobami z firmy, w której pracował i z biznesmanami z W.. W. przesyłał maile, zdjęcia w towarzystwie znanych osób. Twierdził jednak, że ma duże kompleksy i nie daje sobie z nimi rady. Pod koniec 2004 r. planował z rodziną wyjazd na południe Polski i kiedy powiedział o tym w rozmowie telefonicznej W. ten natychmiast zaoferował nocleg u siebie w domu, ponieważ stwierdził, że i tak wyjeżdża z miasta na kilka dni.

Propozycja została przyjęta i nocowali u niego 2 lub 3 noce. Po raz drugi spotkał się z W. w lutym 2005 r. w K.. Podczas rodzinnego wyjazdu na południe kraju, w okresie ferii zimowych. Wówczas poznał rodzinę W. – żonę M. i córkę G.. Podczas pobytu w K. pojechali wspólnie na narty do B. a następnego dnia do kopalni w W.. W. podczas rozmów zaczął być bardzo bezpośredni do tego stopnia, że zaczął proponować wspólne wyjazdy, w tym do Brazylii, twierdząc, że tak warto spędzać wolny czas. W. chciał się stać przyjacielem jego rodziny, podkreślając że bardzo mu imponuje tak bliski kontakt z wykształconymi ludźmi. Ponieważ żonie przestały się podobać te propozycje od W. poprosiła go, aby ograniczył kontakty z nim na tyle, na ile to możliwe. Później, za każdym telefonem od W., żona okazywała niezadowolenie, że on dzwoni. Prosiła, żeby delikatnie powiedział mu, żeby więcej nie dzwonił. W. miał tendencje do przeciągania rozmów, dlatego musiał mówić mu wtedy, gdy chciał skończyć rozmowę: „nie może więcej rozmawiać, bo ma gości”. Był osobą namolną w trakcie rozmów. W. namawiał go często na testy narciarskie, które były organizowane przez zaprzyjaźnioną z nim firmę (...) sport. Opowiada, że testy narciarskie zwykle kończą się możliwością odkupienia nowych nart po testach z dużym rabatem. Początkowo nie chciał się zgodzić na taki wyjazd, ale po wielu namowach W. w końcu dał się przekonać, licząc że uda mu się kupić dobre narty po niższej cenie. Żona była całkowicie przeciwna wyjazdowi. Jednak W. podczas jego nieobecności dzwonił na telefon domowy i prosił jego żonę, przekonywał, żeby pozwoliła mu wyjechać z nim i obiecał, że się za to odwdzięczy. Wyjazd na testy narciarskie odbył się w dniach 11-13 listopada 2005 r. w Austrii w miejscowości K.. Do K. pojechał przygotowany na wyjazd narciarski do tego stopnia, że przed wyjazdem kupił sobie nawet buty narciarskie. W., kiedy zobaczył ubranie stwierdził, że wygląd stroju kompletnie nie pasuje do poziomu tego wyjazdu. Z własnej inicjatywy zabrał go do sklepu (...) sport, gdzie jak twierdził miał bardzo duże rabaty i kupił mu nowy strój narciarski, płacąc za wszystko kartą kredytową. Wyjeżdżając z K. do K. W. powiedział, że będzie jechała z nimi jego koleżanka M. S.. W trakcie testów narciarskich okazało się szybko, że nie ma możliwości zakupu nart testowych w ogóle. Poczł się trochę oszukany. W. powiedział mu, że po powrocie będzie rozmawiał ze znajomymi z firmy (...) sport i że na pewno da się odkupić narty w niższej cenie. Potem w rozmowach telefonicznych pytał go na których nartach mu się najlepiej jeździło i które mu najbardziej odpowiadały. Potem w grudniu 2005 r. powiedział w trakcie rozmowy telefonicznej, że dałoby się załatwić takie narty i że prześle mu je przez swojego pracownika do G.. Jeśli chodzi o zegarek damski, który W. przesłał do G., był to prezent dla żony za to, że zgodziła się na jego wyjazd do K.. Z perspektywy czasu oraz wydarzeń, które miały miejsce później ocenia, że ponieważ nie uległ naciskowi W., ten posługując się nieprawdziwymi informacjami, które nie mają pokrycia w faktach, obciążył go i pomógł w złośliwy sposób.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 337-338, 340-344, 352, 920, 1542-1546

J. D. (1) nie był karany sędownie

Dowód: karta karna k. 2507

Sąd zważył co następuje:

Powyższy wskazany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wszystkich dowodów przeprowadzonych i ujawnionych w toku rozprawy głównej. Zgromadzony i ujawniony w sprawie materiał dowodowy Sąd ocenił zgodnie z dyrektywami zasady swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art. 7 k.p.k. Zgromadzony materiał dowody pozwolił na poczynienie ww. ustaleń faktycznych, których odzwierciedleniem jest wydane orzeczenie merytoryczne.

Sąd nie znalazł podstaw by kwestionować rzetelność biegłych z Biura (...) jak i wartości dowodowej wydanych przez ww. instytucję specjalistyczną opinii pisemnej. Miała ona istotny, pomocniczy, charakter przy wydawaniu wyroku w sprawie, porządkowała szereg dokumentów dotyczących schematu i struktury organizacyjnej spółki (...), zasad obiegu dokumentów, umiejscowienia oskarżonego w poszczególnych okresach zatrudnienia w strukturze spółki, w sposób analityczny przedstawiono relacje gospodarcze między spółka a W.-D., sporządzono zestawienie zrealizowanych inwestycji i dokumentów z nimi związanych np. faktury, protokoły odbioru itp. Wskazać jednak należy, iż opinia jest jednym z dowodów którym w sprawie dysponował Sąd, miała charakter niewątpliwie dla sądu istoty, pomocniczy ale sama w sobie nie mogła przesądzać o winie czy niewinności oskarżonego, nie jest to bowiem rolą biegłych, a ta ocena należy li tylko wyłącznie do sądu. Brak było podstaw również do kwestionowania opinii biegłego z zakresu badania

pisma ręcznego, dotyczyła ona jednak kwestii przesłania oskarżonemu jednego z zegarków na adres jego rodziców, którego odbioru oskarżony nie kwestionował. Ww. opinie ww. nie były kwestionowane w toku postępowania przez żadną ze stron, obrońcę, pełnomocnika. Należy wskazać, iż ww. opinie sporządzone zostały przez osoby posiadające odpowiednią wiedzę oraz kwalifikacje, stąd też znano je za wiarygodne. Analizując je stwierdzić należało, że są one szczegółowe i wyjaśniają podstawy sformułowania przez biegłych przyjętych tam wniosków.

Sąd nie kwestionował mocy dowodowej żadnego z dokumentów zgromadzonych w toku niniejszego postępowania. Dokumenty te sporządzone zostały przez upoważnione do tego osoby, zgodnie z przyjętymi regułami, a ponadto, w toku postępowania nie zostały stwierdzone żadne okoliczności, które mogłyby stanowić podstawę do zanegowania prawdziwości wskazanych w nich faktów, również ich wiarygodność przez żadną ze stron i obrońców nie były kwestionowane.

Jako wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków, których zeznania ujawniono bez odczytywania w trybie art. 333§ 2 k.p.k, art. 392§1 k.p.k w zw. z art. 394§2 k.p.k. Brak też było podstaw do kwestionowania zeznań świadków nieprzywołanych z imienia i nazwiska przy ustaleniach stanu faktycznego i rozważaniach, stwierdzić należy iż były one nieistotne co do głównego przedmiotu procesu i ewentualnego sprawstwa oskarżonego czy też nie wnosily w tym zakresie istotnych dla rozstrzygnięcia treści. Odnosząc się do zeznań świadków, a znaczna ich część to współpracownicy czy przełożeni oskarżonego, jak również osoby z innych firm współpracujących ze spółką (...) czy jako zleceniobiorcy do prac wizualizacyjnych czy też zatrudnieni w charakterze audytorów tych prac, należy mieć na uwadze charakter zarzucanego oskarżonemu przestępstwa nazywanego w doktrynie łapownictwem menadżerskim. Szczególna jest tu więz i relacje łączące osobę wręczającą korzyść majątkową czy osobistą z osobą te korzyści przyjmującą. Oczywistym jest, iż współpracownicy oraz przełożeni nie wiedzieli o ww. relacjach między oskarżonym a A. W. (1), o przyjętych przez oskarżonego korzyściach. Logika wskazuje iż oskarżony o procederze w jaki się uwikłał, niewątpliwie pod wpływem i za namową A. W., nikomu się nie chwalił z uwagi na grażące mu konsekwencje tj. odpowiedzialność karną i utratę pracy – co notabene nastąpiło po ujawnieniu przestępstwa przez A. W. funkcjonariuszom (...), nadto oskarżony za pewne nie chciał by ten proceder został w spółce spostrzeżony, by dowiedziały się o tym osoby trzecie, stąd też zachowywał się tak by nikt nie nabral podejrzeń co do relacji łączących go z A. W. i nie powziął wiedzy o otrzymywanych, jak to nazwał A. W., „gratisach i prezentach” w zamian za jego zachowania korzystne dla W.-D., a mogące przynieść szkodę w spółce w której był zatrudniony. W ocenie Sądu zeznania świadków cechowała szczerzość, przekazali oni posiadane informacje na temat inkryminowanego zdarzenia, nie uzupełniali luk pamięci nieprawdziwymi treściami, nie ukrywali iż pewnych zdarzeń już nie pamiętają – co jest oczywiste z uwagi na upływ czasu lub że nie posiadają wiedzy w określonych tematach. Zeznania te korelowały z nieosobowymi źródłami dowodowymi, nie dostrzeżono pomiędzy nimi zasadniczych sprzeczności

Zeznania świadków potwierdzają zasadność zarzutu, korelują z ustaleniami biegłych z (...) w L., pozwalają tłumaczyć spostrzeżenia ww. biegłych poczynione na podstawie analizy dokumentacji z relacji gospodarczych Lotos Paliwa a W.-D..

Oskarżonemu przypisano odpowiedzialność karną w związku z rozliczeniem następujących faktur:

Faktura (...) z dnia 01.10.2005r. Została ona opisana przez oskarżonego z 4 października 2005 roku, następnie akceptowana przez R. M. i zapłacona 7 października 2005 roku, tj. 3 dni po terminie określonym w fakturze. Co istotne brak było dołączonego do ww. faktury protokołu końcowego poświadczającego prawidłowe (poprawne) wykonanie przedmiotu zlecenia. Protokół dostarczył dopiero WEKTOR z dziewięcioma uwagami. Faktura (...) z dnia 01.10.2005r. Na tej fakturze znajduje się dodatkowy opis wykonany przez oskarżonego o treści: „Realizacja uwzględnia zastosowanie zamiennego oświetlenia zgodnie z ustaleniami na co wykonawca udziela gwarancji zgodnej z ustaleniami w umowie oraz udziela dodatkowo rabatu w wysokości 23.070,80 PLN zł w stosunku do kwoty zlecenia”. Podpisał oskarżony w dniu 4 października 2005 r. Poniżej naniesiono zapis: Usterki jak uzgodniono, zostaną usunięte do 30.10.2005 r.” Zapłaty za fakturę dokonano przelewem 7 października 2005 roku, 3 dni po terminie wskazanym w fakturze. Do kompletu dołączono fakturę zaliczkową. I tu brak było protokołu końcowego, brak informacji o jakości prac, nie dokonano żadnych potrąceń na poczet gwarancji. Protokół złożył dopiero pracownik WEKTOR

T. N., z dokumentu tego wynika, że o rozliczeniu zadania odbiór „obowiązuje po [...] decyzji Szefa Projektu (...) Inwestycji”. Płatność z faktury rozliczeniowej została uruchomiona z pominięciem uwag w protokole. Faktura (...) z dnia 01.10.2005r. Opis oskarżonego treści analogicznej jak poprzednio, z udzielonym przez (...) rabatem w kwocie 22.438,40 zł. Usunięcie usterek miało nastąpić do 30 października 2005 roku. Tu również brak protokołu odbioru. Protokół dostarczył dopiero WEKTOR. Protokół dostarczony przez WEKTOR zawierał wpisy analogiczne jak przy poprzedniej fakturze. Dołączono również „Kosztorys powykonawczy”. Na kosztorysie wypisano ręcznie rozliczenie tej transakcji. Wynika z niej, że (...) zastosowała upust w kwocie 5.000,00 zł. Płatność z faktury rozliczeniowej została uruchomiona z pominięciem uwag w protokole. Faktura (...) z 18.10.2005r., złożono w LOTOS 19 października 2005 roku. Termin płatności wpisany na dokumencie to 23 października 2005 roku, zapłacono zaś 28 października 2005 roku. Oskarżony dokonał skreślenia wpisu „bez odbioru” oraz dopisano „w załączeniu”. Wpisy te honorował S. P.. Protokół załączony do faktury tj. ksero z fax-u, różni się od protokołu dostarczonego przez WEKTOR. W protokole podpętym do faktury oraz w protokole dostarczonym od WEKTOR są widoczne różnice. W protokole załączonym do faktury dokonano zakreślenia pola (...) oraz dokonano ręcznego wpisu „17.10.2005”. Podobnie różnią się pola 2.1 „obowiązuje po podpisaniu przez Zleceniodawcę”. Na drugiej stronie protokołu podpętego do faktury znajduje się odręczny wpis „Usterki należy usunąć do 15.11.05” z parafką S. D. natomiast protokół dostarczony przez Wektor takiego wpisu nie zawiera. W dniu 9 listopada 2005r. J. D. (1) przesłał maila do księgowości LOTOS-u, który to mail został podpęty pod ww. fakturę, w którym to mailu oskarżony prosi o pilne, w dniu 9 listopada 2005r., regulowanie płatności na rzecz S. (...) - (...) oraz (...) z uwagi na priorytetowe traktowanie projektu wizualizacji. Faktura (...) z 4 listopada 2005 roku rozliczająca zadanie (...) w K.. Na rewersie opis D. K. (2) oraz akcept oskarżonego i S. L. P.. Dołączony do faktury protokół wskazuje w sposób bezwarunkowy, że wykonanie zleconych prac jest niekompletne. W protokole ujęto 9 uwag, w tym w odniesieniu do jednej z nich (8) zawarto uzasadnienie użycia elementów niezgodnych z obowiązującą wówczas Księgą Wizualizacji z uwagi na „duże zapasy elementów „starej wizualizacji” u producenta”. Protokół opisano /E. L./ „nie rekomenduje stacji do odbioru ze względu na wady technologiczne oraz niezgodność z KW. Przyjmuję do wiadomości, że niezgodności zostały ustalone z szefem projektu”. Mimo niezgodności wykazanych w protokole z Księgą Wizualizacji – zaakceptowano do wypłaty kwotę rozliczającą zadanie. Płatność zrealizowano 10 listopada 2005 r. i była ona efektem wysłanego do księgowości maila przez oskarżonego w poprzednim dniu, przed wspólnym wyjazdem J. D. (1) i właściciela (...) A. W. (1) na narty do Austrii. W ocenie Sądu wysłanie ww. maila wynikało z przyjęcia przez J. D. (1) od A. W. (1) propozycji wyjazdu na sponsorowaną przez A. W. ze środków (...) imprezę narciarską do K. w Austrii, który to wyjazd miał miejsce w dniach 10 – 14 listopada 2005 roku, a następnie konsekwencją tego było przyjęcie przez niego kwoty 5000 złotych oraz po powrocie z Austrii zestawu narciarskiego.

Powyższe ustalenia potwierdzają również zeznania świadków. Co do A. W. (1) to wskazać należy iż niewątpliwie dużo wysiłków poświęcono by doprowadzić do tego by ww. złożył zeznania przed sądem. Jednakże nie wynikało to z faktu iż nie chciał on zeznań składać lecz z jego obecnej sytuacji i prezentowanej przez niego oceny sytuacji. Otóż obecnie pozostaje on w sporze cywilnym ze spółką, dochodzi zapłaty niebagatelnej kwoty blisko 2 milionów złotych i ta sprawa pochłania jego energię. Z pism które złożył w sprawie, jego zeznań wynika, iż nie przykładą większej wagi do sprawy oskarżonego, stawianego mu zarzutu. Te, jak określa, prezenty, czy gratisy, które wręczył oskarżonemu to dla niego drobne wydatki poczynione by uzyskać płatności od spółki. Dla niego oskarżony to element i to drobny, który posłużył Lotosowi do oszukania go i niezapłacenia za wykonane prawidłowo, w jego ocenie, prace wizualizacyjne. Oskarża A. L. i prezesa grupy Lotos O. „o pranie brudnych pieniędzy”, cały swój czas i energię poświęca na dochodzenie swych roszczeń i wykazania przestępczego działania ww. Znając przed Sądem, a było to już blisko 10 lat od inkryminowanych zdarzeń, nie pamiętał za co dokładnie przekazywał pieniądze, zegarki, zaproszenia na wyjazd, narty oskarżonemu. Zdecydowanie jednak zaprzeczył by było to by wzmocnić rzekomą przyjaźń łączącą go z oskarżonym i jego rodziną czy starania o obdarzenie go taką przyjaźnią. W jego ocenie ww. korzyści żądał oskarżony za przyspieszenie płatności za przeterminowane faktury, za wykonane przez W.-deko prace, a było tak, że pieniądze po tych „gratisach” wpływały na konto jego firmy. Zeznał, że model narty, które zakupił wybrał sam oskarżony z katalogu, zaś buty narciarskie zostały zakupione w sklepie (...) sport osobiście przez oskarżonego z otrzymanych pieniędzy tj. 5000 zł przed wyjazdem do Austrii. Sąd nie znalazł powodów by odmówić waloru wiarygodności zeznaniom świadka. Brak było podstaw do uznania za wyjaśnieniami oskarżonego, że ww. korzyści to tylko przejaw przyjaźni jaką obdarzył go A. W. i nie miały nic wspólnego z pracą jaką wykonywał w spółce oskarżony. Świadek P. K. na prośbę A. W. dostarczył oskarżonemu

z K. zestaw narciarski. Z zeznań D. K. (2) wynika, iż A. W. próbował „korumpować” i zdobywać przychylność innych osób, ww. proponował „wypad na jacht, przelot jego samolotem”. P. P. (2), z którym to oskarżony miał mieć konflikt, a złym relacjom między nim a oskarżonym przeczy zaobserwowane przez sąd zachowanie ww. przed jednym z terminów rozprawy, gdzie obaj ze sobą swobodnie i radośnie rozmawiali przed salą rozprawą, zeznał, że i jemu A. W. oferował korzyści za zlecenia, pomoc przy odbiorze prac mimo niezachowaniu standardów ich wykonania. Zeznania ww. przeczą forsowanej tezie przez oskarżonego, że korzyści które przyjął od A. W. to li tylko dowody przyjaźni czy miały na celu jej pozyskanie. Z zeznań I. K., potwierdzonych dokumentami, wynika prawidłowy termin wyjazdu do Austrii, błędnie przyjęty przez oskarżyciela publicznego oraz jednostkowy koszt tego wyjazdu. M. J. zeznała, iż przed Świętami Bożego Narodzenia w 2005r. zadzwonił do niej oskarżony J. D. z prośbą o podanie numeru listu przewozowego ponieważ nie otrzymał na czas przesyłki, która była nadana na prywatny adres a nie na firmę (...). Świadek podała, że dopiero później dowiedziała się, że zawartość przesyłki stanowił zegarek /ten przesłany dla żony oskarżonego/. Świadek J. S. otrzymała od A. W. polecenie wysłania paczki wartościowej. Był to drogi zegarek. Taka sytuacja miała miejsce dwa razy. Obie przesyłki były adresowane na nazwisko T. D.. Świadek B. B. (2) zeznał, iż podczas nieobecności J. D. (1) trafiały do niego faktury, w tym faktury wystawione przez (...). Oświadczył, że były sytuacje że do faktur (...) nie było załączonych żadnych protokołów odbiorowych. Świadek wydał wówczas polecenie żeby nie przyjmować żadnych z tych faktur ze względu na fakt nie spełniania warunków umowy oraz żeby zawiadomić (...). Świadek podał, że tego samego dnia lub w dniu następnym zadzwonił do niego J. D. (1). Powiedział, żeby nie podejmować pochopnych działań odnośnie odrzucenia tych faktur i wstrzymać się z decyzjami do jego powrotu. D. K. (2) z kolei podała, że otrzymała raz jednego maila od J. D. (1), w którym pisał, że niesłusznie wstrzymuje (...) pieniądze, że ma napisać uzasadnienie podejmowanych decyzji. Z treści korespondencji można było wywnioskować, że oskarżony dokładnie wiedział, że faktury wpłynęły. P. P. (2) zeznał, iż w okresie gdy był kierownikiem działu do spraw wizualizacji wystosował pismo do A. W., w którym poinformował, że żadna stacja nie zostanie odebrana tym bardziej rozliczona jeśli nie zostanie wykonana zgodnie z księgą wizualizacyjną przez co został zdjęty z funkcji kierownika działu i został członkiem zespołu. Jego miejsce zajął J. D. (1), który pozwolił firmie (...) na odstąpienie od księgi. Świadek podał, że po firmie chodziły słuchy, iż protokoły odbiorowe składane do księgowości różniły się od protokołów odbiorowych podpisywanych na miejscu przez kierowników obszaru. Oznajmił, że było widać większe zaangażowanie J. D. (1) w sprawy fakturowe i odbiorowe firmy (...) niż pozostałych firm. Przykładem może być chociażby zdarzenie ekspresowego dostarczenia faktur bezpośrednio do księgowości. Świadek T. N. pracownik Wektora zeznał, że jeśli chodzi o stacje wykonywane przez firmę (...) to mimo jasnych wytycznych nie stosowali się oni do księgi wdrożeń. Za każdym razem podczas odbioru brak było wymaganej dokumentacji powykonawczej którą powinni przedłożyć do wglądu. Zeznał, że niezrozumiała była sytuacja, iż pomimo, że Wektor jest firmą audytorską i dopiero po jej akceptacji powinien nastąpić odbiór końcowy w większości przypadków w odniesieniu do firmy (...) zdarzało się inaczej. Usterki zgłaszane przez audytora nie były uwzględniane przez Lotos. Świadek E. C. zeznała, iż z relacji pomiędzy pracownikami W.-D. powzięła wiedzę, iż A. W. (1) przekazywał prezenty pracownikowi spółki (...). Nie potrafiła jednak podać nazwiska tej osoby. Wiedziała jedynie, że osoba ta wybierała sobie prezenty i uzależniała przelewy za wykonane prace od otrzymania prezentu. Z tego co kojarzy chodziło o jakieś zegarki. Z opowiadań dowiedziała się, że A. W. był z tym pracownikiem Lotosu na nartach. M. S. zeznała, że J. D. (1) poznała na wyjeździe na narty do Austrii w listopadzie 2005r. Wyjazd ten sponsorował mu A. W.. Na pytanie dlaczego płaci za ten wyjazd odparł, że nie ma innego wyjścia jeśli chce mieć pracę. Pod koniec 2005 roku A. W. zaczął mieć problemy z otrzymywaniem od Lotosu należnych pieniędzy za wykonaną pracę. Podała, że była świadkiem rozmowy podczas, której J. D. powiedział A. W., że jeśli nie dokona poprawek w wykonanych wizualizacjach to może zapomnieć o jakichkolwiek pieniądzach. A. W. tłumaczył, że poprawki, których wprowadzenia żąda Lotos są niemożliwe do wykonania ze względów technicznych. Twierdził, że wszystko co wykonywał było robione za zgodą Lotosu. Wszystko było sprawdzane na bieżąco, a po skończonej pracy Lotos miał mimo wszystko zastrzeżenia do wykonanej pracy. A. W. spytał się wprost - ile chce pieniędzy. Zaproponował kwotę 20 tys. złotych. J. D. zaczął się śmiać i powiedział, żeby takie drobne sobie zatrzymał, bo dużo więcej dostanie od innych. Odnośnie wręczania korzyści oskarżonemu zeznała, że A. W. w grudniu 2005r. mówił, że szuka zegarka, który ma być prezentem gwiazdkowym dla żony J. D..

Mając na uwadze powyższe ustalenia i rozważania Sąd nie dał wiary oświadczeniu oskarżonego, że nie przyznaje się do zarzutu, traktując to jako przejaw linii obrony celem uniknięcia odpowiedzialności karnej. Sąd nie

kwestionował wiarygodności wyjaśnień oskarżonego dotyczących funkcjonowania spółki, historii pracy oskarżonego w spółce. Jednak wbrew jego wyjaśnieniom w postępowaniu wykazano, iż w zakresie przypisanej jemu wyrokiem odpowiedzialności karnej, wskazana w sentencji wyroku funkcja miała wpływ na decyzje związane z prawidłową realizacją umów zawartych z (...) a także na realizacje wystawianych faktur, to oskarżony miał wiodącą rolę w spowodowaniu ich zapłaty tj. za 5 ww. faktur. Zeznania dwojga innych świadków potwierdziły, że A. W. przez cały czas szukał osoby, która by go wspomogła w jego działaniach gospodarczych z Lotosem, tyle tylko że to oskarżony dał się skusić zabiegom A. W. przyjmując przypisane mu wyrokiem korzyści. Oskarżony J. D. (1) w swych wyjaśnieniach nie kwestionował przyjęcia od A. W. (1), poza przyjęcia kwot 3000 i 5000 zł czemu stanowczo zaprzeczał, korzyści w postaci wycieczki do K., zegarków, zastawu narciarskiego. Zaprzeczał jedynie iż przyjęcie ww. korzyści wiązało się z jego pracą i obowiązkami w Lotosie, relacjami gospodarczymi między tą spółką a W.-D., na które to miał pod wpływem A. W. (1) i otrzymanych korzyści wpływać z korzyścią dla firmy (...) i na szkodę spółki (...). Sama okoliczność wyjazdu do Austrii na narty, otrzymanie zestawu narciarskiego i zegarków nie są sporne, wynikają one tak z wyjaśnień oskarżonego, w tym zakresie wiarygodnych, zeznań A. W. i innych świadków jak i dokumentów wymienionych w ustaleniach faktycznych. Sporna była jedynie można rzecz „causa” tj. podstawa czy przyczyna ich przyjęcia przez oskarżonego. Podawanym przez oskarżonego powodom ich przyjęcia Sąd nie dał wiary, uznając je za li tylko linię obrony, która nie ostała się w zestawieniu z ujawnionym na rozprawie materiałem dowodowym. Wersja oskarżonego iż wszystko to co otrzymał od A. W. było dążeniem A. W. do pozyskania, czy zbudowania i wzmocnienia przez niego więzi przyjaźni, czemu A. W. stanowczo zaprzeczył, jest również sprzeczne z logiką i doświadczeniem życiowym. Absurdalne są twierdzenia oskarżonego, iż nie potrafił się temu przeciwstawić, wszak za pewne wystarczyłaby jedna rozmowa przełożonymi i poinformowanie ich o zachowaniu A. W., czy też odmowa przyjmowania oferowanych przez A. W. korzyści - i to o ich znacznej wartości.

Sąd uznał iż przeprowadzone i ujawnione dowody pozwoliły na ustalenie iż w związku z wyjazdem do Austrii na narty oskarżony przyjął od A. W. (1) kwotę 5000 zł na tzw. „jego”, tj. J. D., wydatki tam na miejscu w K. jak i te przed samym wyjazdem poczynione w K..

Konkludując materiał dowodowy pochodzący z osobowych jak i nieosobowych źródeł dowodowych pozwolił na przypisanie oskarżonemu odpowiedzialności karnej za przestępstwo z art. 296a§1 k.k. jak w punkcie I wyroku czyli w postaci zmienionej niż zarzut aktu oskarżenia.

Ustalenie czy oskarżony przyjął kwotę 3000 zł w 2004r., czy żądał wszystkich korzyści od A. W. (1), jak również samo bezsporne przyjęcie od A. W. (1) zegarków marki O., dla odpowiedzialności karnej J. D. (1) nie miało znaczenia, o czym będzie szerzej w rozważeniach dotyczących przyjętej kwalifikacji prawnej. W tym miejscu można jedynie zasygnalizować, iż wiąże się to z brzmieniem znamion strony przedmiotowej czynu z art. 296a w inkryminowanym okresie i koniecznością zastosowaniem reguły wynikającej z art. 4§1 k.k.

W konsekwencji po przeprowadzeniu postępowania jurysdykcyjnego Sąd w granicach zarzutu aktu oskarżenia przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. uznał oskarżonego **J. D. (1)** za winnego tego, że w okresie od listopada 2005 roku do 5 grudnia 2005 roku w G. i K., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, pozostając w stosunku pracy ze spółką z o.o. (...) w G. i w związku z pełnioną w tej spółce w okresie od 27 września 2005r do 21.11.2005 roku funkcją kierowniczą – Kierownika Projektu Standaryzacji i Wizualizacji, przyjął od ustalonej osoby A. W. (1) właściciela ustalonej firmy Przedsiębiorstwa (...) w K. korzyści majątkowe i osobiste w postaci: wycieczki w dniach 10.11.2005 do 14.11.2005r. /a nie w kwietniu 2005r. jak mylnie przyjął prokurator w zarzucie, ustalona przez Sąd data wynika z zeznań świadków jak i dokumentów / do miejscowości K. w Austrii o wartości 879 zł, przyjęcia kwoty 5000 zł przeznaczonych na pokrycie jego własnych wydatków podczas tego wyjazdu oraz obietnicę korzyści majątkowej w postaci zestawu narciarskiego składającego się z nart, wiązań, butów, które to przedmioty o łącznej wartości 3371,10 zł przyjął w dniu 5 grudnia 2005 roku, w zamian za zachowania mogące wyrządzić (...) Sp. z o.o. w G. szkodę majątkową, polegające na tym, że swoim zachowaniem doprowadził do zapłaty przez (...) Sp. z o.o., mimo nie budzących wątpliwości zastrzeżeń co do sposobu wykonania prac na stacjach paliw opisanych w fakturach wskazywanych w protokołach odbioru końcowego robót przez audytora (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. i wykonania tych prac przez podmiot wystawiający faktury niezgodnie z zawartą umową, za 5 faktur VAT wystawionych przez P.W.

(...) A. W. (1) dla Lotos paliwa Sp. z o.o. w G. o nr 185/10/05/R z dnia 01.10.2015. faktura końcowa za wykonanie wizualizacji stacji paliw w Z. zlecenie nr (...), 186/10/05/R z dnia 01.10.2005r. faktura końcowa za wykonanie stacji paliw w G. zlecenie nr (...), 187/10/05/R z dnia 01.10.2005r. faktura końcowa za wykonanie stacji paliw w C. zlecenie nr (...), 203/10/05/r z dnia 18.10.2005r. faktura końcowa za wykonanie wizualizacji stacji paliw w S. zlecenie nr (...) i 213/11/05/r z dnia 04.11.2005r. faktura końcowa za wykonanie wizualizacji stacji paliw w K., który to czyn zakwalifikował z art. 296a §1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 18 grudnia 2008 roku w zw. z art. 12 k.k.

Sąd dokonał odmiennego niż w zarzucie aktu oskarżenia opisu przypisanego czynu. Przyjęty przez oskarżyciela w akcie oskarżenia opis czynu oraz uzasadnienie w akcie oskarżenia przyjętej kwalifikacji prawnej, wskazuje iż prokurator miał na uwadze stan prawny i brzmienie art. 296a§1 k.k. obowiązujące w dacie sporządzania aktu oskarżenia. Prokurator nie zwrócił uwagę iż przepis ten w chwili popełnienia przestępstwa przez oskarżonego miał inne brzmienie, nie dokonał stosownej oceny względności ustawy pod kątem art. 4§1 k.k. do czego był zobligowany. Takiej oceny dokonał Sąd.

W czasie popełnienia przez oskarżonego zarzucanego czynu art. 296a. § 1 obowiązywał w brzmieniu: „Kto, **pełniąc funkcję kierowniczą w jednostce organizacyjnej wykonującej działalność gospodarczą lub mając, z racji zajmowanego stanowiska lub pełnionej funkcji, istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością takiej jednostki, przyjmuje** korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę **w zamian za zachowanie mogące wyrządzić tej jednostce szkodę majątkową** albo za czyn nieuczciwej konkurencji lub za niedopuszczalną czynność preferencyjną na rzecz nabywcy lub odbiorcy towaru, usługi lub świadczenia, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Dopiero od 18.12.2008r. mocą ustawy z dnia 24.10.2008r. / Dz.U.2008.214.1344/ przepisowi art. 296a. § 1 nadano brzmienie, na które powołuje się prokurator tj. „Kto, pełniąc funkcję kierowniczą w jednostce organizacyjnej wykonującej działalność gospodarczą lub pozostając z nią w stosunku pracy, umowy zlecenia lub umowy o dzieło, żąda lub przyjmuje korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę, w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień lub niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku mogące wyrządzić tej jednostce szkodę majątkową albo stanowiące czyn nieuczciwej konkurencji lub za niedopuszczalną czynność preferencyjną na rzecz nabywcy lub odbiorcy towaru, usługi lub świadczenia,

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Poniżej graficzny zapis brzmienia przepisu po jego nowelizacji, wykreślono to co obowiązywała do 18.12.2008r., wyjustowano dodane sformułowania;

Art. 296a. § 1.¹ Kto, pełniąc funkcję kierowniczą w jednostce organizacyjnej wykonującej działalność gospodarczą lub mając, z racji zajmowanego stanowiska lub pełnionej funkcji, istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością takiej jednostki pozostając z nią w stosunku pracy, umowy zlecenia lub umowy o dzieło, żąda lub przyjmuje korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę w zamian za zachowanie, w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień lub niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku mogące wyrządzić tej jednostce szkodę majątkową albo za stanowiące czyn nieuczciwej konkurencji lub za niedopuszczalną czynność preferencyjną na rzecz nabywcy lub odbiorcy towaru, usługi lub świadczenia,

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Analiza stanu prawnego i brzmienia przepisu art. 296a§1 k.k. pod kątem art. 4§1 k.k. nakazuje jako względniejsze dla oskarżonego przyjmować brzmienie obowiązujące do 18 grudnia 2008r z następujących powodów:

- po 18 grudnia 2008r. rozszerzono kategorię podmiotu indywidualnego /jest to wszak przestępstwo indywidualne/, tj. sprawcy który może dopuścić się ww. czynu. Wcześniej sprawcą takim mogła być a/ osoba pełniąca funkcję kierowniczą lub b/ mająca z racji zajmowanego stanowiska lub pełnionej funkcji istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością jednostki, po 12 grudniu 2008r. nie uległ zmianie pkt a/, dokonano rozszerzenia podmiotu w zakresie pkt b/ poprzez zastąpienie dotychczasowej treści zapisem ” pozostająca z nią w stosunku pracy,

umowy zlecenia lub umowy o dzieło”. Widać wyraźnie, że ustawodawca rozszerzył krąg osób mogących dopuścić się ww. czynu, rezygnując m.in. ze zwrotu „istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością jednostki w ramach zajmowanego stanowiska czy pełnionej funkcji. Eliminacja przymiotnika „istotny” w realiach sprawy nakazuje wobec oskarżonego zastosować brzmienie obowiązujące do 12 grudnia 2008 roku, albowiem materiał dowodowy w sposób niebudzący wątpliwości wykazał iż ze stanowiskiem specjalisty ds. inwestycji, jakie w inkryminowanym okresie m.in. pełnił oskarżony w spółce, a przypomnieć należy iż w danej jednostce organizacyjnej spółki było ono najniższe w jej strukturze, nie wiązał się istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością spółki. Niewątpliwie inaczej przedstawiałaby się ocena sądu gdyby w dacie czynu przepis art. 296a §1 k.k. obowiązywał w brzmieniu jak po 18 grudnia 2008 roku. Oskarżonemu możliwe było przypisanie jedynie zachowań związanych z pełnieniem przez niego od 27 września 2005r do 21.11.2005 roku funkcji kierowniczej – Kierownika Projektu Standaryzacji i Wizualizacji, ostatnią zaś, zdaniem Sądu, korzyścią, która przyjął w związku z pełnieniem tejże funkcji kierowniczej, po otrzymaniu jej obietnicy, było przyjęcie w dniu 5 grudnia 2005 roku zestawu narciarskiego składającego się z nart, wiązań, butów o łącznej wartości 3371,10 zł.

Jako nie związane z pełnieniem ww. funkcji kierowniczej, co wynika m.in. z zeznań A. W. było późniejsze żądanie wyartykułowane przez oskarżonego i przyjęcie w dniu 22 grudnia 2005 roku zegarka damskiego marki O. wartości 7000 zł. Z kolei przyjęcie w 2004 roku od A. W. (1) kwoty 3000 zł, następnie w dniu 19.10.2004r. zegarka męskiego (...) o wartości 6597 zł nie związane było z pełnieniem przez oskarżonego funkcji kierowniczej, a jedynie ww. stanowiska specjalisty, które jak wskazano powyżej nie wiązało się z jego istotnym wpływem na podejmowanie decyzji związanych z działalnością spółki. Stąd też ww. zachowania, niewątpliwie moralnie wysoce naganne, małe, złe świadczące o oskarżonym, wyeliminowano z opisu przypisanego czynu.

Oprócz osób pełniących funkcje kierownicze w jednostce organizacyjnej wykonującej działalność gospodarczą, sprawcą przestępstwa określonego w art. 296a § 1 k.k. do dnia 18.12.2008r. mogła być także osoba niepełniąca co prawda takiej funkcji, jednak mająca wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością jednostki organizacyjnej z racji zajmowanego stanowiska lub pełnionej funkcji. Elementem przesądzającym o możliwości zaliczenia określonych osób do kategorii podmiotów sprawczych przestępstwa z art. 296a § 1 k.k. był w tym przypadku zakres posiadanych przez daną osobę uprawnień w toku procesu decyzyjnego, takich, które znamionują się istotnością wpływu danej osoby na decyzje podejmowane w zakresie działalności jednostki organizacyjnej. Podkreślić należy, że z punktu widzenia cech charakteryzujących osobę sprawcy, istotność wpływu odniesiona została do procesu podejmowania decyzji związanych z działalnością danej jednostki. Pozwala to stwierdzić, że osoba sprawcy w tym ujęciu musi mieć istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością tej jednostki. W sprawie nie było dowodów na to, że J. D. (1) zajmując stanowisko /oczywiście za wyjątkiem stanowiska kierowniczego, tj. kierownik projektu w okresie od 27.09 – 21.11.05/ specjalisty w dziale realizacji inwestycji i modernizacji, czyli najniższe w strukturze spółki, miał istotny wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością (...) Sp. z o.o. Nie pozyskano dowodów na istnienie takiego powiązania (wpływu) między tymże stanowiskiem a istotnym wpływem na działalność spółki – nie wykazują tego takie dokumenty jak struktura schematu organizacyjnego pokrzywdzonej spółki, regulaminy organizacyjne spółki, schematy, uchwały zarządu, harmonogramy obiegu i kontroli dokumentów księgowych, zasady sprawdzania dokumentów pod względem merytorycznym.

Wskazać również iż do 18 grudnia 2008r. w zakresie czynności wykonawczej przestępstwa z art. 296a§1 k.k. ustawodawca przyjmował jedynie przyjęcie korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy a nie żądanie takowych, w zarzucie a/o zarzucano oskarżonemu zaś takie „żądanie”.

Przez zachowanie mogące wyrządzić szkodę majątkową jednostce organizacyjnej w rozumieniu art. 296a § 1 k.k. rozumieć należy zachowanie polegające na wywołaniu takiej sytuacji, w której materialne interesy jednostki gospodarczej narażone są na niebezpieczeństwo uszczerbku. Brzmienie przypisanego czynu nie pozostawia wątpliwości, iż taki stan oskarżony wywołał. Polegało ono na tym, że swoim zachowaniem oskarżony doprowadził do zapłaty przez (...) Sp. z o.o., mimo nie budzących wątpliwości zastrzeżeń co do sposobu wykonania prac na stacjach paliw opisanych w fakturach wskazywanych w protokołach odbioru końcowego robót przez audytora (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. i wykonania tych prac przez podmiot wystawiający faktury niezgodnie z zawartą umową,

za 5 faktur VAT wystawionych przez P.W. (...) A. W. (1) dla Lotos paliwa Sp. z o.o. w G. o nr 185/10/05/R z dnia 01.10.2015. faktura końcowa za wykonanie wizualizacji stacji paliw w Z. zlecenie nr (...), 186/10/05/R z dnia 01.10.2005r. faktura końcowa za wykonanie stacji paliw w G. zlecenie nr (...), 187/10/05/R z dnia 01.10.2005r. faktura końcowa za wykonanie stacji paliw w C. zlecenie nr (...), 203/10/05/r z dnia 18.10.2005r. faktura końcowa za wykonanie wizualizacji stacji paliw w S. zlecenie nr (...) i 213/11/05/r z dnia 04.11.2005r. faktura końcowa za wykonanie wizualizacji stacji paliw w K.. W odniesieniu do pięciu ww. przypadków, to jest płatności za ww. faktury istnieją dokumenty, wskazane już w uzasadnieniu, wskazujące, że płatność dana nie powinna być zrealizowana, a była zrealizowana, są to m.in. protokoły odbioru końcowego, przy czym w jednym z nich jest wpisany jasny w przekazie protest WEKTOR (E. L.), co do uruchomienia płatności za realizację tego zadania. Porównanie dat wystawienia (podpisania) protokołów końcowych z datami wykonania opisów na rewersach faktur przez J. D. (1) wskazuje w sposób pewny, że zapisy, w tym i ujawnione usterki (niezgodności) zawarte w tych protokołach były mu znane. W jednym przypadku, dotyczącym faktury (...) z 4 listopada 2005 roku jest ujęty sprzeciw audytora w sprawie odbioru stacji, a mimo to wypłata (rozliczenie zadania) została zrealizowana. W dwóch przypadkach można mówić o przyspieszeniu płatności przez oskarżonego J. D. (3) – to jest z faktur (...) z 26 października 2005 roku oraz 213/11/05/R z 4 listopada 2005 roku, m.in. na skutek maila oskarżonego. Wskazać należy iż powołany przez spółkę (...) niezależny audytor – (...) Naukowa (...) z B. w sporządzonych przez siebie bardzo szczegółowych raportach udowodnił [k.995 – 1383], że wizualizacje na wskazanych w tych raportach stacjach wykonano w sposób wymagający albo istotnych poprawek albo wynegocjowania obniżonych płatności w taki sposób, by różnica w cenie mogła pokryć wykonanie tych poprawek przez inny podmiot. W ten sposób – w wielu kwestiach – potwierdził stanowisko Spółki (...) co do ich negatywnych rekomendacji.

Należy również zaakcentować fakt, na co wskazują biegli, że notorycznie łamano zasadę trzymania się terminu płatności. Działo się to w ten sposób, że (...) wystawiało fakturę z nieprawidłowo określonym terminem płatności, zaś LOTOS (niezależnie od osób opisujących, akceptujących oraz zatwierdzających faktury do wypłaty) te terminy honorował. Pierwsza na to zwróciła uwagę dopiero D. K. przy opisie faktury (...) z dnia 17 stycznia 2006 roku.

Pełnienie funkcji kierowniczej w jednostce organizacyjnej to wykonywanie zadań polegających na podejmowaniu decyzji związanych z prowadzoną przez daną jednostkę działalnością gospodarczą. Funkcja kierownicza, podobnie jak bliskoznaczny termin "stanowisko kierownicze", wymieniony w definicji funkcjonariusza publicznego, nie zostały ustawowo zdefiniowane. Odwołując się do reguł znaczeniowych powszechnego języka polskiego wskazać należy, że funkcja kierownicza sprowadza się do realizowania czynności o charakterze władczym w zakresie działalności danej jednostki, realizowanych na podstawie przyznanego osobie sprawującej tę funkcję upoważnienia. W piśmiennictwie podkreśla się, że osoba pełniąca funkcję kierowniczą to osoba stojąca na czele zespołu lub zespołów ludzkich, uprawniona do kierowania zespołem lub zespołami ludzkimi, kompetentna do wskazywania sposobu postępowania. W strukturze pokrzywdzonej spółki było wyodrębnionych kilka pionów w tym pion rozwoju, który dzielił się na działy, w tym dział rozwoju stacji własnych, dział rozwoju stacji partnerskich /do 1 lipca 2005r./ i dział realizacji inwestycji i modernizacji z wyodrębnioną do 2 maja 2005 r. komórka tj. zespołem do spraw wizualizacji. Jednakże **dla realizacji określonych, doraźnych zadań wykraczających poza obszary działalności zdefiniowanych w regulaminie komórek/jednostek organizacyjnych mogły powstawać zespoły złożone z pracowników tej samej komórki lub różnych komórek organizacyjnych, a J. D. (1) w okresie od 27 września 2005r do 21.11.2005 roku pełnił w taki zespole funkcję kierowniczą jako kierownik Projektu Standaryzacji i Wizualizacji.** Funkcja kierownicza obejmuje czynności zarządzania działalnością danej jednostki, podejmowanie rozstrzygnięć związanych z jej bieżącym funkcjonowaniem, organizację jej funkcjonowania, określanie sposobów i terminów realizacji poszczególnych zadań. Funkcję kierowniczą sprawują zarówno osoby kierujące całością jednostki organizacyjnej wykonującej działalność gospodarczą, jak i kierujące wyodrębnionymi jej działami. O pełnieniu funkcji kierowniczej przesądza przyznanie określonych kompetencji osobie ją sprawującej, niezależnie od tego, czy ich zakres obejmuje całość jednostki czy też jedynie pewne wyodrębnione jej części. Z istoty funkcji kierowniczej pełnionej w jednostce organizacyjnej wykonującej działalność gospodarczą wynika, że osoba piastująca tę funkcję ma w zakresie wynikającym z powierzonych jej obowiązków i uprawnień wpływ na podejmowanie decyzji związanych z działalnością takiej jednostki. Konstrukcja art. 296a § 1 k.k. w

odniesieniu do sprawcy "pełniącego funkcję kierowniczą" nie zawiera już występującego w przypadku innych osób mogących być sprawcami tego przestępstwa warunku w postaci posiadania przez osobę pełniącą funkcję kierowniczą wpływu na podejmowanie decyzji związanych z działalnością jednostki organizacyjnej. Wpływ osoby pełniącej funkcję kierowniczą na decyzje związane z działalnością jednostki organizacyjnej wynika z istoty funkcji kierowniczej. Osoba pełniąca taką funkcję albo samodzielnie podejmuje decyzje związane z działalnością danej jednostki organizacyjnej, albo współuczestniczy w podejmowaniu takich decyzji przez inne osoby, przygotowując rozstrzygnięcie od strony merytorycznej lub współdziałając w wypracowaniu przesłanek leżących u podłoża decyzji podejmowanych przez inne osoby.

Przypisane J. D. (1) przestępstwo z art. 296 a § 1 zostało zrealizowane w ramach zachowań, polegających na przyjęciu, w związku z pełnioną w spółce w okresie od 27 września 2005r do 21.11.2005 roku funkcją kierowniczą – Kierownika Projektu Standaryzacji i Wizualizacji, korzyści majątkowej w postaci ww. wycieczki, kwoty 5000 zł przeznaczonych na wydatki oraz nart, wiązań i butów narciarskich w krótkim okresie czasu od 10 listopada do 5 grudnia 2005 roku, co uzasadnia również przyjęcie kwalifikacji z art. 12 kk. W zakresie przestępstwa przypisanego oskarżonemu, nie budziło żadnych wątpliwości Sądu iż zachowanie oskarżonego stanowiło jeden czyn ciągły. Zdaniem Sądu materiał dowodowy w analizowanej części pozwolił na uznanie, że poszczególne ww. zachowania oskarżonego, stanowiły zachowania, które zostały podjęte w wykonaniu z góry powziętego planu w tym rozumieniu, jakie przyjmuje art. 12 k.k. Przyjęcie ofertę wyjazdu na wycieczkę wiązało się z przyjęciem przez oskarżonego ww. kwoty pieniędzy na wydatki jak i obietnicę pozyskania od A. W. sprzętu narciarskiego, która to obietnica została zrealizowana przez A. W. w dniu 5 grudnia 2005r. poprzez przesłanie do G. i odebranie przez oskarżonego tego sprzętu. W tym miejscu należy przytoczyć stanowisko wyrażone w doktrynie, że w art. 12 k.k. „ chodzi o zamiar popełnienia czynu zabronionego składającego się z wielu zachowań ” { tak A. Z. [w:] Kodeks Karny, część ogólna, komentarz do art. 1 – 116 Kodeksu Karnego 1998 r., str. 130), a ponadto zamiar ten musi istnieć przed przystąpieniem do działania, albo co najmniej w chwili podjęcia pierwszego zachowania składającego się na ciąg (tak : M. Dąbrowska- Kordas [w:] Nowa Kodyfikacja Karna, Kodeks Karny, Krótkie Komentarze, zeszyt ze str. 46), z tym, że zamiar sprawcy oceniać należy na podstawie okoliczności przedmiotowych czynów. Zdaniem Sądu reprezentowane wyżej dowody jednoznacznie wskazują, że zamiar popełnienia czynów zabronionych (abstrahując od późniejszego uznania czynów za zachowania w rozumieniu art. 12 k.k.) oskarżony miał w chwili podjęcia pierwszego zachowania polegającego na przyjęciu od A. W. oferty wspólnego wyjazdu na narty do K..

W realiach sprawy brak było podstaw do przyjęcia iż czyn ten stanowi typ uprzywilejowany wypadku mniejszej wagi z art. 296a§3 k.k.

Przepis art. 296a § 3 k.k. przewiduje podstawę łagodniejszego wymiaru kary wobec sprawców przestępstwa korupcji gospodarczej biernej. W piśmiennictwie wskazuje się, że w sytuacjach wyjątkowych, gdy sąd uznaje dolną granicę ustawowego zagrożenia sankcją karną przewidzianą w typie podstawowym za zbyt wysoką, brak regulacji dotyczącej wypadku mniejszej wagi prowadziłby do nadużywania instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary lub umorzenia postępowania karnego ze względu na znikomy stopień społecznej szkodliwości czynu Wypadek mniejszej wagi w najogólniejszym ujęciu to sytuacja, w której okoliczności popełnienia przestępstwa, zwłaszcza zaś przedmiotowo-podmiotowe znamiona czynu, charakteryzują się przewagą elementów łagodzących, które sprawiają, że ten czyn nie przybiera zwyczajnej postaci, lecz zasługuje na znacznie łagodniejsze

W orzecznictwie przeważa pogląd, że o przyjęciu tej kwalifikacji decydują przedmiotowo-podmiotowe okoliczności czynu, wskazujące na jego niewielką społeczną szkodliwość (por. wyrok SA w Białymstoku z dnia 16 listopada 2000 r., II AKa 161/00, OSA 2001, nr 7-8 oraz wyrok SA w Krakowie z dnia 30 listopada 2001 r., II AKa 260/01, OSA 2002, nr 9). Jest to sytuacja, w której okoliczności popełnienia przestępstwa, zwłaszcza zaś przedmiotowo-podmiotowe znamiona czynu, charakteryzują się przewagą elementów łagodzących, które sprawiają, że ten czyn nie przybiera zwyczajnej postaci, lecz zasługuje na znacznie łagodniejsze potraktowanie. Okoliczności te winny wskazywać, że popełniony czyn zabroniony nie jest na tyle niebezpieczny dla społeczeństwa oraz porządku prawnego, aby stosować w stosunku do jego sprawcy zwykle zasady odpowiedzialności przewidziane za zrealizowany przez niego typ przestępny. Uznanie czynu za wypadek mniejszej wagi powinno się opierać na ocenie wszystkich okoliczności związanych z

jego popełnieniem, zarówno obiektywnych, jak i subiektywnych. Decydują o tym elementy przedmiotowe, jak i podmiotowe, a więc także dotyczące sprawcy, przedsięwziętego przez niego sposobu działania, stopnia natężenia złej woli itp.

Spośród elementów strony przedmiotowej czynu istotne znaczenie mają w szczególności: rodzaj dobra, w które godzi przestępstwo - przestępstwo przeciwko prawidłowości obrotu gospodarczego, zachowanie się i sposób działania sprawcy – działanie oskarżonego było przemyślane, użyte przezeń środki, charakter i rozmiar wyrządzonej szkody lub grożącej dobru chronionemu prawem - doprowadzenie do zapłaty za usterkowe prace mimo wiedzy o zastrzeżeniach co do sposobu wykonania prac na stacjach paliw opisanych w fakturach wskazywanych w protokołach odbioru końcowego robót przez audytora (...), a także odczucie szkody przez pokrzywdzonego, czas, miejsce i inne okoliczności popełnienia czynu.

Z elementów podmiotowych szczególnego rozważenia wymagają przede wszystkim: stopień zawinienia, postać zamiaru - w rozpoznawanej sprawie bezpośredni, przemyślany oraz motywacja i cel działania sprawcy – osiągnięcie korzyści majątkowej a więc działanie z niskich pobudek. Niezwykle istotne są formy umyślności, premedytacja, dokładność w przygotowaniu przestępstwa, upór w dążeniu do osiągnięcia celu przestępnego albo przypadkowość działania sprawcy, wpływ innej osoby na zachowanie sprawcy, obawa przed skutkami odmowy dokonania czynu przestępnego. Sąd nie dopatrywał się przesłanek dla przyjęcia wobec oskarżonego uprzywilejowanej kwalifikacji wypadku mniejszej wagi.

Oskarżony nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia swoich zachowań i pokierowania swoim postępowaniem, bezprawność zachowań była przez niego rozpoznawalna. Oskarżony jest osobą dorosłą, która powinna zdawać sobie sprawę ze znaczenia i konsekwencji swoich czynów oraz obowiązujących norm prawnych i moralnych. Nie działał także pod wpływem przymusu i nie zaszła żadna z okoliczności, która mogłaby wyłączyć jego winę.

Co do wymiaru kary odnosząc się do wniosku oskarżyciela domagającego się orzeczenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, w ocenie Sądu wymierzenie takiej kary wobec oskarżonego byłoby sprzeczne z zasadami wymiaru kary określonymi w rozdziale VI kodeksu karnego jak i z uwagi na zmianę polityki karnej wynikającej z nowelizacji kodeksu karnego obowiązującej od 1 lipca 2015r. Jeszcze w obowiązującym do dnia 1 lipca 2015r. stanie prawnym w zakresie prawa karnego materialnego ustawodawca wprowadził system sankcji określonych alternatywnie i przyznał wyraźnie pierwszeństwo stosowania środków karnych i kar nieizolacyjnych przed karą pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary sąd kieruje się granicami ustawowego zagrożenia, ogólnymi zasadami wymiaru kary oraz dyrektywami wymiaru kary. Zasady sądowego wymiaru kary obejmują zasadę swobodnego uznania sędziowskiego, indywidualizacji kary i jej oznaczoności. Ogólną zasadą wymiaru kary jest także dyrektywa humanitaryzmu, wynikająca z art. 3 k.k. oraz ratyfikowanej przez RP konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z 1950 r. Karą współmierną i sprawiedliwą jest tylko kara wymierzona z uwzględnieniem wszystkich dyrektyw wymiaru kary i wszystkich okoliczności obciążających i łagodzących. Podstawowym elementem, jaki w myśl art. 53 k.k. sąd powinien brać pod uwagę przy wymiarze kary, jest stopień winy sprawcy (wyrok SA w Lublinie z dnia 17 listopada 1999 r., II AKa 183/99, OSA 2000, z. 4, poz. 25; wyrok SA w Krakowie z dnia 24 kwietnia 2002 r., II AKa 68/02, KZS 2002, z. 5, poz. 45; wyrok SA w Krakowie z dnia 30 czerwca 2011 r., II AKa 107/11, KZS 2011, z. 9, poz. 42). O stopniu winy decydują zaś różne czynniki, na przykład stopień rozwoju intelektualnego sprawcy, jego poziom rozwoju emocjonalnego, doświadczenia, posiadana wiedza, wiek etc. Przyjmuje się, że stopień winy jest niższy w przypadku nieumyślności niż umyślności i w przypadku zamiaru ewentualnego niż bezpośredniego, stanu znacznego ograniczenia poczytalności (wyrok SA w Lublinie z dnia 17 listopada 1999 r., II AKa 183/99, OSA 2000, z. 4, poz. 25; wyrok SA w Katowicach z dnia 16 listopada 2000 r., II AKa 306/00, Prok. i Pr.-wkł. 2001, nr 7-8, poz. 13); Społeczna szkodliwość nie stanowi sama w sobie okoliczności obciążającej przy wymiarze kary, ponieważ jest cechą ustawową przestępstwa, natomiast dla wymiaru kary ma znaczenie jej stopień. Kara powinna realizować zarówno cel społecznego oddziaływania, jak i cele zapobiegawcze i wychowawcze. Położenie większego nacisku na osiągnięcie zadań wychowawczych i zapobiegawczych jest możliwe zdaniem dotychczasowego orzecznictwa Sądu Najwyższego wtedy, gdy popełnienie tego przestępstwa nie wynika z demoralizacji sprawcy, lecz

stanowi odstępstwo od dotychczasowej linii postępowania sprawcy. Ustawodawca w art. 58 § 1 kontynuuje linię polityki kryminalnej zakreślona już w art. 32 d.k.k., wskazując w przypadku sankcji określonej alternatywnie na pierwszeństwo stosowania kar nieizolacyjnych przed karą pozbawienia wolności i wprowadzając zasadę stosowania kary najmniejszej z wystarczających. Dlatego zwłaszcza w odniesieniu do kar najsurowszych, oskarżyciel winien wyczerpująco wykazać i uzasadnić, dlaczego konieczna jest izolacja sprawcy. Wskazać należy również iż przepis §1 art. 58 k.k. ma charakter bezwzględnie wiążący, na co wskazuje zwrot "tylko wtedy". Oznacza to, że w razie istnienia w konkretnym przypadku ustawowej alternatywy dla orzeczenia kary bezwarunkowego pozbawienia wolności sąd zobowiązany jest zbadać możliwość spełnienia celów kary przez każde z tych alternatywnych rozwiązań. Tylko w razie wykluczenia możliwości spełnienia celów kary przez któreś z nich uprawniony jest do orzeczenia kary pozbawienia wolności bez jej warunkowego zawieszenia (ultima ratio). Regulację § 1 ww. przepisu należy rozumieć nie tylko jako zasadę prymatu innych kar i środków nad karą pozbawienia wolności, lecz także prymatu kary nie izolacyjnych na karą pozbawienia wolności nawet z jej warunkowym zawieszeniem. O stopniu społecznej szkodliwości czynu decydują okoliczności określone w art. 115 § 2 k.k. Są to okoliczności zarówno natury przedmiotowej (rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, waga naruszonych przez sprawcę obowiązków, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia), jak i podmiotowej (postać zamiaru albo brak zamiaru dokonania czynu zabronionego, motywacja sprawcy). Nie wpływają natomiast na stopień społecznej szkodliwości czynu właściwości i warunki osobiste sprawcy, a także opinia o nim i dotychczasowy tryb życia. Stopień społecznej szkodliwości czynu w realiach sprawy oskarżonego był wyższy niż nieznaczny.

Przeciw oskarżonemu przemawiała jej motywacja tj. działanie z błahego powodu, chęci osiągnięcia wymiernych korzyści majątkowych, bez baczenia czy jego zachowanie może wyrządzić szkodę zatrudniającej go spółce, w której to obdarzono go zaufaniem. Przyjmuje się w orzecznictwie i doktrynie, że o wyższym stopniu społecznej szkodliwości świadczy zamiar bezpośredni (i kierunkowy) – jak u oskarżonego, potem kolejno - zamiar ewentualny, lekkomyślność; stosunkowo najniższy stopień społecznej szkodliwości przyjmuje się zaś w przypadku niedbalstwa. Mniejszy stopień społecznej szkodliwości mają także czyny popełnione w zamiarze nagłym, nieprzemysłanym. Przyjmuje się, że z reguły o większym stopniu społecznej szkodliwości decyduje zamiar przemysłany – jak u oskarżonego, zaś o mniejszym – nagły.

W ocenie Sądu, stopień społecznej szkodliwości czynów, których dopuścił się oskarżona, nie był znikomy i nie był też nieznaczny, a jak zostało to wyżej wskazane – okoliczności jego popełnienia, w świetle dowodów zgromadzonych w toku postępowania nie budzą wątpliwości.

Sąd dopatrył się przesłanek by zastosować przepis art. 58§3 k.k. i orzec karę jednostkową grzywny. Przepis ten stanowi instytucję sądowego wymiaru kary umożliwiającą orzeczenie kary wolnościowej zamiast przewidzianej w ustawowym zagrożeniu kary pozbawienia wolności. Przepis ten samodzielnie nie wyraża ani zasady wymiaru kary, ani też nie ustanawia prymatu dyrektywy orzekania kary wolnościowej przy przestępstwach zagrożonych do 5 lat pozbawienia wolności. Stwarza natomiast sądowi możliwość przejścia na karę nieizolacyjną nawet wówczas, gdy nie jest ona przewidziana w ustawowym zagrożeniu za dany typ czynu zabronionego, jeżeli wymagają tego ogólne lub szczególne zasady i dyrektywy wymiaru kary.

Sąd za przypisane przestępstwo przy zastosowaniu art. 58§3 k.k. na podstawie art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości **250** stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na **20** złotych.

Przestępstwo określone w art. 296a k.k. zamieszczone zostało w rozdziale grupującym przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu. Taka strukturalizacja omawianego typu czynu zabronionego przesądza, że rodzajowym przedmiotem ochrony jest w tym przypadku, identycznie jak w odniesieniu do pozostałych przestępstw gospodarczych, prawidłowość obrotu gospodarczego oraz zasady uczciwego obrotu w warunkach gospodarki rynkowej

Omawiany przepis, chroniąc zasady prawidłowego funkcjonowania obrotu gospodarczego, przydaje ochronę zarówno indywidualnym interesom majątkowym i niemajątkowym podmiotów uczestniczących w obrocie gospodarczym, jak i ponadindywidualnym interesom społeczeństwa. Prawidłowość obrotu gospodarczego postrzegana jest przez ustawodawcę jako istotna wartość społeczna, której respektowanie służy stabilności sytuacji gospodarczej. Naruszenie tej wartości poprzez przejawy łapownictwa biernego lub czynnego w istotny sposób deprecjonuje społeczną rangę obrotu gospodarczego, a tym samym godzi w jeden z konstytucyjnych elementów ustrojowych państwa. Przepis art. 296a § 1 k.k. chroni także zaufanie społeczne wobec osób zajmujących się prowadzeniem działalności gospodarczej. Indywidualnym przedmiotem ochrony jest prawidłowe funkcjonowanie jednostek gospodarczych oraz szeroko rozumiane interesy przedsiębiorców.

W oparciu o poczynione ustalenia faktyczne nie budzi wątpliwości, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa umyślnie w zamiarze bezpośrednim.

W kontekście tego unormowania Sąd doszedł do przekonania, iż kara grzywny 250 stawek dzienny po 20 złotych każda jest karą sprawiedliwą, którą w przedmiotowej sprawie należało zastosować w stosunku do oskarżonego. Orzeczenie bowiem kary pozbawienia wolności, nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, mając na względzie dyrektywę wymiaru kary, byłoby zupełnie niecelowym, o czym wspomniano powyżej, z drugiej zaś strony sytuacja materialna oskarżonego uzasadniała przekonanie, że jest on w stanie karę tę wykonać. Zdaniem Sądu sytuacja materialna oskarżonego, pozwala na przyjęcie, iż kara w wymierzonej wysokości, nie spowoduje obciążenia oskarżonego ponad miarę. Uwzględnienie powyższych okoliczności doprowadziło Sąd do przekonania, iż karą adekwatną do stopnia szkodliwości społecznej popełnionego przez oskarżonego przestępstwa jak i do stopnia winy oskarżonego będzie kara grzywny wymierzona w ww. rozmiarze.

Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze oskarżonemu kary Sąd potraktował dotychczasowa niekaralność sądową i prowadzenia, jak do tej pory ustabilizowanego trybu życia. Sąd miał tutaj również na uwadze samo zachowanie A. W. (1), które również należy uznać za wysoce naganne, bez jego działania na kierowanego na realizację prywatnego biznesu nie doszłoby do „skorumpowania” oskarżonego, A. W. (1) w trybie art. 296a §5 k.k. uniknął ukarania za czyn z art. 296a §2 k.k. jednakże ujawnił on organom ścigania okoliczności przestępstwa dopiero w sytuacji sporu o zapłatę kwoty blisko 2 mln zł z Lotos Paliwa, można rzec że dopiero gdy nie uzyskiwał już korzyści w wyniku korumpowania pracownia LOTOSU zdecydował się na powiadomienie organów ścigania. Przy wymiarze kary i ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu Sąd miał również na uwadze wnioski płynące z opinii Biura (...) wskazujących na nieprecyzyjne zapisy umowne w relacjach Lotos a W.-D., widoczną pozycję dominującą w relacjach Lotos a firmami zajmującymi się wizualizacją na zlecenie tejże spółki, przewagę umowną ww. tegoż inwestora, niekonsekwencję w żądaniach wykonywania prac w sposób określony w K. Wdrożeń, przy jednoczesnych licznych zmianach i modyfikacjach tego dokumentu (który – co wynika z protokołu przy opisie jednej z faktur – mógł być sprzeczny z zasadami sztuki budowlanej, itp.), które to wygenerowały perturbacje rozliczeniowe nie tylko (...), a tym samym skłoniły A. W. (1) do sprzecznych z prawem zachowań celem uzyskania płatności za wykonane przez jego firmę prace, ale i innych zleceniobiorców (między innymi SOCHA, (...)). Jak wynika z dostępnego materiału dowodowego inni zleceniobiorcy porozumieali się z LOTOSEm w sprawie rozliczeń, niejednokrotnie „schodząc” z ceny o nawet 20% w relacji do wartości wystawionych faktur, a na takie ustępstwa nie poszedł właściciel (...).

Na niekorzyść oskarżonego przemawiała postać zamiaru, celowość działania, niczym nieusprawiedliwionego, gdyż oskarżony w pokrzywdzonej spółce osiągał stosunkowo wysokie dochody, był doceniany – o czym świadczy powierzenie mu funkcji kierowniczej, opłacenie kształcenia podyplomowego, wszak by uzyskać dodatkowe korzyści majątkowe nie musiał decydować się na popełnienie czynu zabronionego, działał z niskich pobudek tj. chęci łatwego wzbogacenia się o wartość przyjętych korzyści majątkowych, w sytuacji gdy jego sytuacja materialna nie zmuszała go do tego ani nie usprawiedliwiała w żaden sposób jego zachowań. Nadużył udzielonego mu przez pokrzywdzoną spółkę zaufania, spowodowanie rzeczywistej szkody w majątku spółki było realne. Zdaniem Sądu orzeczona kara grzywny spełni założoną rolę oddziaływania ogólnospołecznego poprzez wykazanie nieuchronności konieczności poniesienia

odpowiedzialności za przestępcze czyny oraz cele prewencji szczególnej związane z doprowadzenia oskarżonej do wniosku o nieopłacalności dokonywania przestępstw.

W punkcie II wyroku przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. na podstawie art. 44§1 i 8 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa zabezpieczonych w postępowaniu przygotowawczym nart marki V. z wiązaniami marki M. (...) i opaską z napisem M., butów narciarskich T. V., jako przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa, stanowiących przyjętą przez oskarżonego korzyść majątkową.

W punkcie wyroku Sąd orzekł przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. na podstawie art. 45§1i 6 k.k. wobec oskarżonego środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa kwoty 5.879,00 tytułem przepadku korzyści majątkowej i jej równowartości osiągniętych z tytułu przypisanego przestępstwa na co składają się 879 zł – wartość wycieczki do K. i 5000 zł – pieniądze otrzymane od A. W. na wydatki oskarżonego w trakcie ww. wyjazdu. Tak więc oskarżony osiągnął z ww. tytułu wskazaną wyżej korzyść majątkową w rozumieniu art. 115 § 4 k.k. W tej sytuacji, skoro kwota ta nie podlegała przepadkowi w trybie art. 44 § 1 lub 6 k.k. ani nie podlegała zwrotowi żadnemu podmiotowi, na podstawie art. 45 §1 k.k. należało obligatoryjnie orzec przepadek. W każdej bowiem sprawie, niezależnie od rodzaju przestępstwa, sąd orzeka przepadek korzyści osiągniętej z jego popełnienia albo jej równowartości. Objęta przepadkiem korzyść majątkowa lub jej równowartość przechodzi na własność Skarbu Państwa z chwilą uprawomocnienia się wyroku.

Na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary grzywny zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10 kwietnia 2008 roku do dnia 6 maja 2008 roku;

Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 1, art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t. jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę (...),63 (słownie: jedenaście tysięcy sześćset piętnaście i 63/100) złotych tytułem 1/2 wydatków postępowania oraz wymierzono opłatę w wysokości 500 (słownie: pięćset) złotych, w pozostałym zakresie zwolniono oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych. Sąd stwierdził, że skoro oskarżonemu przypisano sprawstwo, co prawda w nie pełnym zakresie jak w zarzucie a/o, to swoim zachowaniem doprowadził do konieczności wszczęcia i prowadzenia procesu, winien więc w zakresie przypisanego czynu ponieść część kosztów, które w trakcie postępowania powstały. Ważąc możliwości majątkowe i zarobkowe tegoż oskarżonego Sąd doszedł do przekonania, że będzie on bez większych problemów w stanie pokryć koszty w zasądzonej przez Sąd wysokości.